

Gör samhället barnvänligt!

► Barnperspektivet och familjepolitiken är viktiga för Sverigedemokraterna.

Matthias Rusbo, som representerar i Sverigedemokraterna Klippans kommunfullmäktige, har lämnat in en motion om att rusta upp miljön på förskolan Spelet i Ljungbyhed. Inget annat parti ville stödja motionen. En undersökning visade dock att utemiljön på förskolan är torftig och innemiljön underkänd.

Ett annat förslag som Sverigedemokraterna i Klippan lagt fram är att det ska inrättas en fritidsgård eller någon form av fritidssysselsättning för ungdomar i Ljungbyhed. Även detta förslag har fått kalla handen tidigare, men nu har det på initiativ av en ledande moderat påbörjats en fritidsgård.

I Klippans andra kommunal, Östra Ljungby, är nu en fritidsgård på väg att startas. Att inrätta en fritidsgård där var ursprungligen ett förslag från Sverigedemokraterna. Först ansåg övriga partier att det var ett onödigt projekt. Drygt ett år senare har de ändrat sig och menar nu att det behövs en fritidsgård i just Östra Ljungby.

Ett annat förslag från Sverigedemokraterna är "gröna skolgårdar" som innebär att elever får vara delaktiga i sin egen skolgård och lära sig mer om natur och miljö.

Sidan 7

Skolfrågor i centrum

Margareta Sandstedt från Gävle brinner för frågor som barnomsorg och skola, samtidigt som hon förespråkar ökad valfrihet för den enskilda familjen.

Sidan 7

Mer historia på skolschemat

Patrik Ehn från Göteborg, lärare sedan tio år tillbaka, betonar undervisning i svensk kultur och historia.

Sidan 9

Sverigedemokraternas kommunkonferens

► Sverigedemokraternas kommunkonferens 2008 hölls den 25 oktober i Gävle. Förutom de femtio delegaterna med rösträtt fanns även ett stort antal fullmäktigeersättare och gäster på plats.

Klockan tio på lördagen förklarade ordförande Jimmie Åkesson konferensen öppnad och berömde i sitt inledningstal Sverigedemokraternas kommunpolitiska arbete:

– Det kommunpolitiska program vi tog 2007 förverkligas allt mer ute i kommunerna. Vi är så långt under denna valperioden det parti som lagt flest motioner, per mandat räknat. Vi

flyttar hela tiden fram våra positioner. Och vi får faktiskt igenom en del av vår politik. [...]

Det är ingen slump att socialdemokraterna tar så allvarligt på våra framgångar. Vi är det enda reella hotet mot att det blir en ren vänsterregering 2010.

Sveriges radio gav denna dag riklig valuta för public service-pengarna genom att intervjua distriktordförande Jens Leandersson, och SDU-ordförande Erik Almqvist. Även Sveriges television var på plats och sände ett inlägg i Rapport.

Sidan 5

Kandiderar i EU för SD

Sven-Olof Sällström från Östersund kandiderar som förstanamn på Sverigedemokraternas lista till Europaparlamentsvalet den 7 juni.

Sidan 11

Familjen är hjärtats fosterland Sidan 8

Demokratidagar i Skövde Sidan 12

Besök på Sturehofs slott Sidan 14

Ett tryggt samhälle

FÖR ATT ETT TRYGGT samhälle ska vara möjligt krävs det att dess medborgare är trygga i sig själva. Och för att detta ska vara möjligt krävs det att varje medborgare får en så bra uppväxt som möjligt; en uppväxt präglad av trygghet, där man behandlas med respekt och där man tillåts växa som individ.

Barn som växer upp med sina båda biologiska föräldrar är generellt sett de barn som mår bäst och som uppvisar lägst grad av destruktivt beteende. Därför är det också Sverigedemokraternas bestämda uppfattning att det är den traditionella kärnfamiljen som är den sam-

levnadsform som skapar bäst förutsättningar för en stabil och trygg uppväxt för våra barn, vilket är en viktig förutsättning för att de ska bli trygga människor som vuxna. Det är således inte konstigt att Sverigedemokraterna har kärnfamiljen som ideal.

Kärnfamiljen är den familjeform på vilket samhället baseras. Barns rätt till både mamma och pappa är därför en mycket viktig fråga för Sverigedemokraterna. Antalet barn som växer upp med enbart en förälder blir dock allt fler, och då ensamstående föräldrar många gånger är ekonomiskt utsatta, kräver detta speciell uppmärksamhet

när politiska beslut ska fattas. Det är naturligtvis viktigt att även alla ensamstående föräldrar känner att de har samhällets fulla stöd i sitt värdefulla och ansvarstunga arbete.

Även om huvudansvaret för fosteran ligger hos den enskilda familjen, måste vi vara medvetna om att det finns många trasiga familjer runt om i landet. Och för de barn som tvingas växa upp i sådana familjer är det viktigt att samhället tar sitt ansvar och gör allt för att ge dessa individer så bra förutsättningar som möjligt.

Därför är det viktigt att skolan, bättre än i dag, lär ut vikten av ansvarsfulla relationer, gerkunskap om vikten av ett samhälle som genomsyras av respekt och sammanhållning samt betonar etik och moral. Samtidigt måste skolan bli än bättre på att motverka mobbning, sexuella trakasserier och utanförskap. Viktigt är också att lyfta fram tidigare generationers samlade kunskap och erfarenhet, den kristna etikens och den västerländska humanismens centrala betydelse i vårt samhälle. I detta ingår naturligtvis vår uppfattning att äktenskapet är något som måste vara förbehållet man och kvinna. Om skolan lyckas förmedla detta, är det min bestämda uppfattning att förutsättningarna för att

våra medborgare ska växa upp till ansvarstagande individer ökar.

Jag menar att det handlar om en symbios; samhället är beroende av trygga och väl fungerande familjer på samma sätt som familjerna är beroende av ett tryggt och väl fungerande samhälle. Även om det inte är politikernas sak att bestämma över hur och när människor väljer att skaffa barn, är det av största vikt att politikerna bedriver en sund familjepolitik och utformar samhället på ett sådant sätt att landets invånare bildar familjer och skaffar fler barn. Inte minst i en situation där nativiteten är så låg att det på sikt kan komma att hota hela det svenska välfärdssamhället.

Därför måste familjepolitikens syfte vara att skapa de bästa förutsättningarna för familjer att verka och leva i samhället. Detta har Sverigedemokraterna tagit fasta på, varför vi också försöker ha ett familjeperspektiv i de beslut vi fattar. Mer om Sverigedemokraternas familjepolitik kan du läsa om på sidan åtta i detta nummer. ■

Richard Jomshof

richard.jomshof.sverigedemokraterna.se

KUNGÖRELSE:

Landsdagarna 2009

Sverigedemokraternas landsdagar 2009 kommer att hållas den 16–18 oktober 2009.

Enligt partiets stadgar skall datum för landsdagarna tillkännages i medlemstidningen under första kvartalet.

Välfärdssystemet prövas till bristningsgränsen:

Över 50 miljoner afrikaner väntas till Europa

EP-VALET NÄRMAR SIG med stormsteg och det finns all anledning att informera om att det finns planer på att "bjuda in" fler än 50 miljoner afrikaner till Europa och ge dem tillträde till EU:s arbetsmarknad och välfärdssystem. Uppgiften framkommer i en hemlig migrationsuppställning, skriver den brittiska tidningen Daily Express den 11 oktober 2008.

EU:s statistikdepartement Eurostat hävdar att EU är i behov av 56 miljoner arbetskraftsinvandrare fram till år 2050, detta för att motverka den negativa demografiska utvecklingen till följd av låg nativitet och ökad mortalitet över hela Europa. För att motverka detta planerar EU nu att öppna gränserna för fler än 50 miljoner afrikaner.

Ett första steg har redan tagits i Mali, där ett jobbcenter öppnades i höstas med syfte att verka för "fri rörlighet av människor i Afrika och EU". Tanken är att inrätta ett "blue card system", likt USA:s "green card system", vilket ska ge de afrikanska immigranterna fullständigt tillträde till arbetsmarknad och välfärdssystem i EU, samtidigt som de ska ges rätt att röra sig helt fritt inom EU:s gränser och bosätta sig i det EU-land som faller dem i smaken.

Kritiken låter dock inte vänta på sig. Sir Andrew Green på tankesmedjan Migration Watch UK, menar att England och Nederländerna redan är de mest trångbodda i Europa. Han påpekar att man bara i England tagit emot lika många in-

Den 11 oktober 2008 avslöjade den brittiska tidningen Daily Express att EU har planer på att bjuda in fler än 50 miljoner afrikaner till Europa och dem tillträde till EU:s arbetsmarknad och välfärdssystem.

vandrare motsvarande sju städer av Birminghams storlek de senaste 25 åren. I Birmingham bor det idag drygt en miljon invånare, vilket ger drygt sju miljoner invandrare under en tjugofemårsperiod. Till detta kommer cirka åtta miljoner illegala invandrare som lever i landet idag.

Vidare säger Sir Andrew Green att landets regering måste verka för att dessa arbetstillstånd inte ska gälla i England, samtidigt som han påpekar att en ökad invandring är det minsta landet behöver med tanke på det ekonomiska läget. Ledaren för The UK Independence Party, Nigel Farage, kallar i sin tur förslaget chockerande. Jag kan inte göra annat än att hålla med om vad de säger.

Här i Sverige är situationen na-

turligtvis inte bättre. Vi är, som bekant, medlemmar av EU vilket innebär att vi kommer att bli en av många hållplatser för dessa arbetskraftsinvandrare. Och Alliansregeringen har som bekant redan öppnat upp landets gränser för arbetskraftsinvandring, trots ekonomisk kris, trots omfattande varsel och uppsägningar.

I LO-tidningen den 26 september i fjol kunde man dessutom läsa en artikel vid namn "Framtidens vårdpersonal har växt upp i Afrika". I artikeln spår Bo Malmberg, professor vid Stockholms universitet och forskningsledare för Institutet för framtidsstudier, att arbetskraftsinvandringen kommit i gång "på allvar" om ungefär 20 år. Vidare spår han:

"Den typiska arbetskraftsinvandraren blir en ung person från Afrika söder om Sahara. Troligen från en region som Etiopien, Somalia eller Tanzania."

I artikeln framkommer dessutom att så många som 200 000 arbetskraftsinvandrare kan komma att flytta till Sverige årligen om bara ett fåtal decennier.

Jag måste säga att jag är riktigt oroad över vad som håller på att hända. Inte bara Sverige utan hela Europa håller på att gräva sig egen grav och förvandlas till oigenkännlighet. Det svenska folket riskerar en mycket dyster framtid där man förpassats till att vara ett minoritetsfolk i sitt eget land. Till detta kommer alla de problem som följer i massinvandringens spår, vilka är för många för att räknas upp här.

Vi har nu alla en mycket viktig roll att spela, inte minst i den valrörelse som snart drar igång inför valet till Europaparlamentet den 7 juni. Vi måste alla hjälpas åt med att informera det svenska folket om vad som håller på att hända. Tala därför med de människor du kommer i kontakt med; oavsett om det är släkt, vänner, din granne eller varför inte personen bakom dig på bussen. Tala med alla som kan tänkas vara mottagliga för den sanning vi förmedlar. Vi har ont om tid och det är nu det gäller. ■

Richard Jomshof

richard.jomshof.sverigedemokraterna.se

SD KURIREN

En budkavle är utskickad. Den löper genom dag och natt. Den går, såsom otaliga budkavlar fördom har gått, rättsols från gård till gård, från härad till härad. Det är den löpande elden som genom dag och natt skall kringföras. Budkavle går! Rid i natt!

Vilhelm Moberg, 1941

Sverigedemokraterna

Box 200 85
104 60 Stockholm
08-50 00 00 50
info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-Kuriren

Box 130 45
250 13 Helsingborg
0455-151 33
redaktion@sdkuriren.se
www.sdkuriren.se

Ansvarig utgivare & chefredaktör

Richard Jomshof
0455-30 52 14
richard.jomshof@sdkuriren.se

Redaktion

Jens Leandersson
Hans-Olof Andersson
Johnny Skalin

Utgivning

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

Prenumeration, 6 nummer

50 kronor på bg 5280-7005.

Annonsering

Se www.sdkuriren.se eller ring 0455-151 33.

Upplaga

25 000 ex (februari 2009)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsutklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

© Sverigedemokraterna. Eftertryck tillåts endast om källan anges.

ISSN 0284-6861

SD-Kuriren på nätet – uppdateringar dygnet runt, 100 000 besök per månad.

Ingen kunskap hos "Klass 9A"

VÅREN 2008 sände SVT en dokumentärserie vid namn "Klass 9A". Tanken var att åtta specialrekryterade topplärare från hela landet skulle ta sig an en niondeklass på en av Malmös problemskolor, Johanneskolan. Den invandratäta skolan var i själva verket en av landets tio sämsta, ett avslöjande man kanske inte hade väntat sig från SVT:s sida. Klassen saknade hur som helst enligt SVT de "grundläggande kunskaper som krävs för att kunna tillgodogöra sig undervisningen".

Närmare en miljon TV-tittare följde "Klass 9A" på bästa sändningstid. Programmet korades våren 2008 till bästa dokumentärprogram och idel lovord har fallit över både programmet och undervisningen.

Hur gick det då för eleverna i "Klass 9A"? I juni 2006 saknade 47,3 procent av Johanneskolans nior behörighet till gymnasieskolans nationella program (för behörighet krävs minst betyget godkänt i kärnämnen svenska, engelska och matematik). Två år senare, våren 2008, vid dokumentärseriens slut, var det bara 7,9 procent av eleverna i 9A och deras parallellklass 9B som saknade full gymnasiebehörighet.

Verkligheten har hunnit ifatt

Nu har dock verkligheten hunnit ifatt eleverna, som nu går på gymnasiet. De diagnostiska proven som genomförts i kärnämnen under hösten, visar nämligen att eleverna från Johanneskolan hör till Malmös sämsta, trots höga betyg från nian. Sämst gick det i ämnet matematik; hos elever som gick ut nian med betyget godkänd i matematik, hamnar man i de diagnostiska

proven fyra från botten av totalt 39 grundskolor. Resultatet är i själva verket så dåligt att de enligt utbildningsförvaltningens bedömning behöver stödundervisning. Hos elever som gick ut med betyget väl godkänt, hamnar man femma från botten. Elever som gick ut med betyget mycket väl godkänt hamnar i sin tur sexa från botten.

Frågan har ställts huruvida klass 9A fick för höga betyg, vilket förnekas av rektor Eva-Marie Schultz på Johanneskolan. Även Barbro Bergdahl, stadsdel Centrums barn- och ungdomschef, tillhör dem som förnekar att betygen är för högt satta. Problemet kvarstår dock, hur mycket de än förnekar sig.

Jag menar att felet ligger hos dem, inte minst SVT, som premierar det ytliga lärandet. Min egen erfarenhet som lärare säger att det inte bara går att fokusera på det kortsiktiga ytliga lärandet, samtidigt som jag menar att en bra prestation på ett prov inte nödvändigtvis är detsamma som kunskap. Kunskap handlar om att förstå vad det är man lär sig och kunna använda denna kunskap i det vardagliga livet, i ett bredare sammanhang – att lära för livet. Detta är något helt annat än att lära sig för stunden och rabbla upp fakta på ett prov.

SVT skönmålar verkligheten

Men detta är bara en invändning mot programmet. En annan är att SVT i själva verket spred osanningar om klass 9A. Till saken hör att Svenska Dagbladet den 21 februari 2008 kunde avslöja att den aktuella klassen inte alls var en problemklass som SVT själv påstod. Faktum är att eleverna redan innan programserien började, hade ganska bra be-

tyg. Att Johanneskolan är Malmös sämsta skola, i själva verket en av landets tio sämsta, stämmer. Att 47,3 procent av niondeklassarna hade gått ut skolan utan fullständiga betyg i kärnämnen våren 2006, stämmer också. Men, bilden stämmer inte in på klass 9A som, enligt de betyg Svenska Dagbladet tagit del av, presterade bättre än snittet på skolan. Och vårterminen 2007, det vill säga terminen innan programserien började spelas in, blev 17 av 20 elever i klassen godkända i kärnämnen engelska, svenska och matematik.

"Att just den här klassen skulle ha samma stora problem som resten av Johanneskolan stämmer inte. Det handlar nog mer om dramaturgi och falsk marknadsföring från SVT:s sida, även om det fanns problem i klassen", sa Bo Sundqvist, ordförande för Lärarnas Riksförbunds Malmöavdelning, till Svenska Dagbladet då.

Vad som också är intressant i sammanhanget är att SVT faktiskt gjorde ett pilotavsnitt på den ökända Rosengårdsskolan i Malmö. Men resultatet var förmodligen inte tillfredsställande, varför man valde att leta upp en annan klass och en annan skola som passade programmens syften bättre, nämligen klass 9A på Johanneskolan.

Självklart spelar lärarnas kom-

petens och entusiasm en stor roll för att skapa en bra inlärnings-situation för eleverna. Det är inte det jag vänder mig emot, utan det uppenbara motivet. SVT:s koncept kan enklast beskrivas på följande vis: Ta en bråkig och stökig klass med mediokra studieresultat, med övervägande delen invandrade eller andra generationens invandrare. Visa sedan att man genom att tillföra kompetens och resurser kan nå toppresultat bland dessa elever. Allt för att skönmåla det mångkulturella samhället. Men det är naturligtvis inte så enkelt.

Bevisligen har eleverna i "Klass 9A" inte lärt sig för livet, utan vad det handlar om är ytliga och tillfälliga kunskaper, allt för att programserien ska kunna fungera som propagandatelevision för det mångkulturella samhället, på bästa sändningstid. Sanningen är vidare den att skolan i det mångkulturella Sverige inte bara är kostnadsdrivande utan att den också blir allt sämre, vilket kommer att få allvarliga konsekvenser för Sverige i framtiden, konsekvenser vi kan skönja redan nu.

Richard Jomshof

richard.jomshof.sverigedemokraterna.se

Lärare driver politiska kampanjer i skolor

Det är troligt att många av de lärare som har för vana att kritisera Sverigedemokraterna inför sina elever kommer att drabbas av mäktiga förvåning den dag de verkligen tar reda på vad Sverigedemokraterna står för. Foto: www.sxc.hu

SKOLOR RUNT OM i landet pågår rena indoktrineringskampanjer mot Sverigedemokraterna. Jag blir ofta kontaktad av elever som berättar att deras lärare driver kampanjer mot Sverigedemokraterna och att de får lära sig hur "hemska" Sverigedemokraterna egentligen är. Detta pågår framförallt i högstadieskolor och gymnasieskolor. Inte sällan har lärarna egna uttalade politiska sympatier, som man vill pådyvla eleverna.

Om Sverigedemokraterna släpps in i skolorna, är det mer regel än undantag att lärarna efter besöket håller en predikan mot partiet. Detta sker, som ni säkert kan ana, inte mot övriga partier. Vissa lärare verkar inte ha några som helst gränser för hur deras kampanjande mot Sverigedemokraterna ter sig. I målet att fostra skoleleverna att tycka illa om Sverigedemokraterna kan man uppenbarligen ta till vilka metoder som helst.

Som när elever och lärare från Hagagymnasiet i Borlänge åkte till Auschwitz och besökte det forna koncentrationslägret där. Det är givetvis bra med sådana studieresor, och i bland annat Osby kommun har Sverigedemokraterna också motionerat om sådana resor. Men vid Hagagymnasiets studieresa hade tydligen lärarna en särskild agenda; nämligen att sammankoppla Sverigedemokraterna med de hemska hetsor som inträffade i Auschwitz. I en tidningsartikel från Södra Dalarnes tidning den 15 januari 2009, säger Andreas Wallin:

"Antisemitismen ökar i Sverige, Sverigedemokraterna får fler och fler anhängare, det är en skrämmande utveckling. Vi ser våra elever som en sorts ambassadörer för det här och vill att fler ska få reda på hur det var i Auschwitz."

Att bland ihop Sverigedemokraterna med antisemitism och Auschwitz är osmakligt för att inte säga svinaktigt. Att, som lärare, fostra och indoktrinera skolelever i sådana tankegångar borde leda till avstängning, då läraren uppenbarligen inte kan förhålla sig politiskt neutral utan bedriver en egen politisk agenda inför eleverna.

Sverigedemokraternas politik är tvärtom en garant för att antisemi-

tismen inte ska sprida sig i Sverige, vilket just nu sker. Antisemitismen ökar i Sverige främst genom en muslimsk massinvandring, en massinvandring samtliga riksdagspartier står bakom. Antisemitismens fula ansikte har inte minst nyligen gott att beskåda runt om i landet i samband med så kallade stöddemonstrationer för Hamas och mot Israel.

För några år sedan beställde EU en rapport om den ökande antisemitismen i Europa. Rapporten visade att ökningen främst berodde på den stora muslimska invandringen till Europa. Denna slutsats kunde EU dock inte acceptera, varför man valde att beställa en ny rapport där denna sanning skulle gömmas undan. Den ursprungliga rapporten avslöjades dock av det judiska samfundet i Frankrike, som valde att publicera hela rapporten på sin hemsida.

Detta borde istället vara något som lärarna tar upp i sin undervisning kring den växande antisemitismen.

Björn Söder

bjorn.soder@sverigedemokraterna.se

Rekordmånga ensamkommande asylsökande

► Migrationsverket har sammanställt statistiken för 2008 som visar på en fortsatt stark ökning av ensamkommande asylsökande barn, även kallade flyktingbarn.

År 2008 kom 1510 barn, att jämföra med 1264 för 2007, 816 för 2006 samt 398 för 2005. För dessa barn beviljas kommunerna en statlig schablonersättning på 500 000 kronor per kalenderår och cirka 48 000 kronor i månaden per överenskommen boendeplats, samt därutöver 9 000 kronor för varje belagd plats plus ersättning för skolgång och olika typer av särskilda utgifter.

Fortsatt kris för Junilistan

► Annika Eriksson, en av Junilistans två partiledare, har meddelat att hon lämnar partiet med omedelbar verkan.

Enligt Annika Eriksson är det briste på interndemokrati. Junilistan hade sedan årsmötet förra året två partiledare, en med socialdemokratisk och en med liberal bakgrund. Nu är det bara den förre detta socialdemokraten Sören Wibe kvar. Junilistan har sedan sitt succéval 2004 kantats av avhopp och partiledarbyten.

Migrationsverket friköper sig från yttrandefrihet

► Lennart Eriksson, enhetschefen vid migrationsverket som omplacerades på grund av sina Israelvänliga åsikter, får inte sitt arbete tillbaka.

Lennart Eriksson har arbetat på migrationsverket i Göteborg sedan 1980-talet, varav de senaste åren som enhetschef. Sedan 2003 driver han en personlig blogg om Mellanösternkonflikten. Enligt egen utsägo är hans åsikt att "staten Israel har rätt att existera och att Hamas är en terrororganisation". Detta blev för mycket för Erikssons chefer på migrationsverket, som valde att omplacera honom till handläggare.

I november 2008 fastslog tingsrätten att omplaceringen var felaktig. Migrationsverket har dock meddelat att man struntar i tingsrättens dom och att man nu väljer att köpa ut Eriksson för 32 månadslöner. Eriksson, som säger att han endast utnyttjat sin grundlagsskyddade yttrandefrihet, funderar på att gå vidare med ärendet.

Svenskarna flyr Södertälje

► Statistik visar att allt fler väljer att flytta från Södertälje.

Det är främst svenskar som flyttar till grannkommuner som står för flyttsiffrorna. Under 2007 flyttade 4620 personer från Södertälje. Av dessa flyttade 2266 till annan kommun i Stockholms län, 1916 till annat län vilket främst är grannlän och 438 personer flyttade utomlands.

Kamrater från förr åter till heders

Lars Ohly porträtterad i enlighet med de ideal han med stor sannolikhet fortfarande bekänner sig till.

SITT FÖRSTAMAJTAL år 2000 gjorde den dåvarande statssekreteraren, Per Nuder, följande utfästelse:

”Vi socialdemokrater vill inte och tänker inte samarbeta med några kommunister i det nya seklet.”

I början på december aviserade dock Socialdemokraterna och Mona Sahlin att man beslutat sig för att ingå i en närmare allians än

någonsin med Vänsterpartiet och dess ledare, Lars Ohly. Samme Ohly sa så sent som 2004 följande i Ekots lördagsintervju:

”För mig så handlar det om att vara trogen de ideal jag har varit trogen ända sedan jag blev politiskt aktiv i Vänstern på 1970-talet.”

Vad som åsyftas med dessa ideal framgår med all önskvärd tydlighet av följande citat:

Lars Ohlys debattinlägg i Kommunistisk ungdoms interna tidning 1983:

”Vi får aldrig acceptera ett demokratibegrepp som står höjt över klasskampen.”

”I ett samhälle där arbetarklassen har makten måste inte nödvändigtvis en utvidgning av de demokratiska fri- och rättigheterna gynna arbetarklassen.”

”För mig är demokrati inte enbart demokratiska fri- och rättigheter i form av mötesfrihet, yttrandefrihet, strejkrätt med mera. Demokrati måste också innefatta avskaffandet av utsugningen och klassförtrycket. Med en mer fullständig syn på demokratin så blir det inte så enkelt längre att fördöma de socialistiska staterna som odemokratiska.”

”Marxism-leninismen är vårt värdefullaste instrument när vi försöker nå en framgångslinje i vårt dagliga politiska arbete.”

Lars Ohly i intervju i engelska tidskriften *Renewal*, våren 1999:

”Jag står för en modern leninism baserad på klasskamp.”

Lars Ohly i *Aftonbladet* 03-12-13:

”Jag har ett lik i garderoben. Jag var nämligen medlem i folkpartiets ungdomsförbund en gång i tiden. Det tycker jag är mycket svårare att försvara än att jag kallar mig kommunist.”

Trots att Socialdemokraterna och Vänsterpartiet tycks vara oense i allt från skattefrågor till utrikespolitik, så verkar de i alla fall vara överens om att ändamålen helgar medlen och att klasskampen går före demokratin. Det är svårt att tolka insläppet av kamrat Ohly i stugvärmen på något annat sätt. ■

Mattias Karlsson

mattias.karlsson@sverigedemokraterna.se

blogg@sd-k

Jimmie Åkessons blogg finns på www.sdkuriren.se, där aktualiteter kommenteras.

MP väljer Stalin

Vi kunde nyligen läsa om hur S, V och MP nu enats om att gå till val som ett gemensamt regeringsalternativ. Det kommer att få konsekvenser, inte bara efter nästa val utan redan nu, när de tre partierna i den rödgröna röran tvingas uppträda som ett lag för att visa sig regeringsdugliga. Med tanke på den start man fått är min kvalificerade gissning att det kommer att gå lagom bra för dem.

DN:s Henrik Brors kallar det ”ett tvångsäktenskap” och det är en bra benämning. Vi som såg Lars Ohlys och Peter Erikssons framträdanden hos K-G Bergström nyligen, har ganska svårt att förstå hur de ska få ihop det. Peter Eriksson konfronterades med uttalanden, där han kallat vänsterpartiet ”stalinistiska” och ”bakåtsträvande”. Han gillar uppenbarligen inte vänsterns utveckling under Lars Ohly: ”Jag tycker att man har gått, de senaste åren, lite grann åt det mer traditionella vänsterpartistiska, kommunistiska hållet.”

Uttalandet är anmärkningsvärt, inte minst med tanke på det rådande opinionsläget. Miljöpartiets språkrör tycker – och säger – att vänsterpartiet har stalinistiska, kommunistiska tendenser. Trots detta vill han att de båda ska ingå i en koalitionsregering efter valet om två år.

Var går då Peter Erikssons moraliska gräns? ”Vi utesluter egentligen bara samarbete med Sverigedemokraterna, som vi säger, det kan vi inte tänka oss.”

Okej, då vet vi! Stalinister går bra, men inte vänner av Sverige ...

Tvåpartisystemet är här

I och med den historiska överenskommelsen mellan S, V och MP kan vi konstatera att det svenska flerpartisystemet i praktiken är avskaffat – åtminstone tillfälligt. Fram till valet kommer vi att ha två förhållandevis tydliga lag i riksdagen.

Jag betraktar det som ett nedköp; för mångfalden och demokratin. Skillnaderna mellan partierna kommer att suddas ut ännu mer. Utrymmet för utsvävningar kommer att vara minimalt eller obefintligt. Fler och fler väljare kommer att känna sig svikna. Avståndet mellan politiker och medborgare ökar. Debatten blir mindre vital.

Vår roll som potentiell vägmästare blir dock mer levande. Sannolikheten för att något av mittenpartierna efter valet ska få för sig att byta sida minskar förstås när formationerna blir så här tydliga redan två år före valet. Hur trovärdigt skulle det vara om till exempel folkpartiet fick för sig att förhandla med vänstersidan, när man under en två år lång valkampanj gjort sitt yttersta för att prata ner deras politik, regeringsduglighet och kopplingar till kommunism?

Nej, vi ska nog vara nöjda med utvecklingen så här långt. Om den här laguppställningen håller in i kaklet står vi där vid sidan av som det enda alternativet till rött och blått. Vår vägmästarroll blir en vägmästarroll också i praktiken. Då kan vi få chansen att på allvar påverka vardagen för människorna i det här landet.

Socialdemokraterna sviker svenska löntagare

MÅNDAGEN DEN 15 december trädde en ny lag i kraft. Lagen handlar om arbetskraftsinvandring och öppnar upp för hela världen att konkurrera med svensk arbetskraft i Sverige. Migrationsverket räknar med att 17 000 personer nu köar vid svenska ambassader runt om i världen för att söka arbetstillstånd. Siffran är förmodligen i underkant. På sikt kommer det sannolikt att leda till att svenskar ställs utanför arbetsmarknaden till förmån för billig utländsk arbetskraft. Den nya lagen måste betraktas som ett stort svek gentemot svenska folket. Arbetarrörelsens tyngd i frågan är beklämmande.

Den 14 december höll Sverigedemokraterna torgmöte utanför LO-borgen i Stockholm för att

Jimmie Åkesson protesterar mot den nya lagen om arbetskraftsinvandring utanför LO-borgen i Stockholm den 14 december.

protestera mot den nya lagen om arbetskraftsinvandring, men också för att visa missnöje med att den svenska fackföreningsrörelsen har svikit sina medlemmar – de svenska arbetarna.

Den nya lagen låter nu företagen få avgöra om de behöver importera arbetskraft. Tidigare var det den

statliga myndigheten AMS som bedömde om det fanns brist på arbetskraft bland vissa yrkesgrupper i Sverige. Lagen ger alla utlänningar, som får en anställning hos ett företag i Sverige, rätt till två års uppehållstillstånd. Efter två år kan de få förlängt ytterligare två, såvida de fortfarande är anställda. Därefter har de rätt till permanenta uppehållstillstånd och livstids försörjning i Sverige. Om deras anställning upphör innan de fyra åren har gått föreligger det inga krav på att arbetsgivaren ska rapportera detta till myndigheterna. Inte heller måste någon statlig myndighet undersöka saken. Den som förlorat arbetet kan således fortsätta att uppehålla sig i Sverige, gå under jorden och ta del av allt fler privilegier som ges till dem som uppehåller sig illegalt i landet. I min egen region

(Region Skåne) har man till exempel nyligen beslutat om att ge avgiftsfri sjuk- och tandvård till sådana, och fler privilegier är förmodligen på väg.

Om några år förväntas arbetslösheten i Sverige ligga runt tio procent. De svenskar som i lågkonjunkturs tidevarv hamnar utanför arbetsmarknaden lär få ännu svårare att hitta en väg tillbaka in eftersom man nu öppnar upp för hela världen att komma till Sverige och konkurrera om jobben. Svenskarna lär hamna i underläge eftersom utländsk arbetskraft blir billigare för företagen även om det i lagen står att arbetsgivarna skall erbjuda ”avtalsenlig lön” eller en lön som är ”bruklig i branschen”.

Man hade trots allt förväntat sig att den svenska arbetarrörelsen med

fackföreningarna och socialdemokraterna i spetsen hade protesterat. För fackföreningarna borde det handla om att skydda sina medlemmars – de svenska arbetarnas – intressen, och för socialdemokraterna om att stå upp för framförallt den grupp som man påstår sig värna om. Men det har varit anmärkningsvärt tyst från dessa båda parter. Förvisso har inte socialdemokraterna ställt sig bakom lagen, men några protester har heller inte hörts. De enda som protesterat högljutt är Sverigedemokraterna – de svenska löntagarnas parti. ■

Björn Söder

bjorn.soder@sverigedemokraterna.se

Detta hände på kommunkonferensen

2008 års kommunkonferens hölls den 25 oktober i Gävle. Förra årets konferens, i Halländska Getinge, resulterade i dokumentet "Generella riktlinjer för en Sverigedemokratisk kommunpolitik". Under året som gått har dess intentioner omsatts i en lång rad motioner, yrkanden, och konkreta förslag i de nästan hundra kommuner där partiet har kommunala mandat. Årets konferens var inte fullt lika ambitiös som den förra, men det mindre deltagarantalet gav möjlighet till avkopplade diskussioner som resulterade i fördjupning av det tidigare beslutade programmet.

HUVUDELEN AV partiets kommunpolitiker bor ju i södra delen av landet, så det var ganska naturligt att årets konferens hade ett mindre antal deltagare än förra årets. Men förutom de femtio delegaterna med rösträtt var även ett stort antal fullmäktigeersättare och gäster närvarande. Klockan tio på lördagen förklarade partiordförande Jimmie Åkesson konferensen öppnad. I det inled-

kommunpolitiska ämnesområden. Gruppdiskussionerna började med föredragningar av det rikspolitiska läget inom varje ämnesområde. Gruppen för "miljö- och energipolitik i kommunen" leddes till exempel av Johnny Skalin, ledamot i partistyrelsen. Ett intensivt diskussionsämne i denna grupp var drivmedel. Kommunala fordon, till exempel bussar, körs ju alltmer på nya drivmedel, till exempel gas, och för att klara sådana här omställningsprocesser kan många mindre kommuner behöva samarbeta i kommunalförbund.

Bland andra politiska områden som diskuterades i grupperna kan nämnas kommunal kulturpolitik, skolpolitik, äldrepolitik, och samhällsbyggnad.

Klockan 13:30 på eftermiddagen formerade man sig till nya grupper, så att alla deltagare fick sätta sig och diskutera ett andra ämnesområde. Gruppdiskussionerna var även öppna för de gästande journalisterna, som tilläts lyssna. Sveriges radio gav denna dag riklig valuta för public service-pengarna genom att intervjuar distrikt syds ordförande Jens Leandersson, och SDU:s ordförande Erik Almqvist. Även Sveriges television var på plats och gjorde ett reportage som senare sändes i Rapport.

Sverigedemokraterna är redan med och påverkar

Klockan 16:00 samlades alla återigen. Det var dags för partisekretärer Björn Söder att hålla ett anförande om sin syn på läget för det kommunpolitiska arbetet. Han började med några tankar om de fundamentala skillnaderna mellan Sverigedemokraterna och de andra partierna:

- Vi är idag ensamma om att hävda att svenskarna, och det svenska, existerar! Men vi finns, och vår kultur finns också!

Han gick vidare med exempel på den svenskfientlighet som gräser allt värre, och som genomförs under täckmantel av en lång rad falska förespeglningar. Men det var ingen tvekan om att man i Björns Söders röst, bakom den uppenbara indignationen över orättvisorna, kunde höra en ton av alltmer fram-

Många diskussioner uppstod i pausen. Foto: Hans-Olof Andersson

växande trotsig triumf. Precis som Jimmie Åkesson tidigare påpekat, så är Sverigedemokraterna, på det kommunala planet, redan igång med att utöva makt i Sverige. Det är ju så att inte ens de mest dialogfientliga motståndspolitikerna i svenska kommuner har någon muskulatur som möjliggör för dem att stänga öronen när det är debatt i kommunfullmäktige. Kloka synpunkter och goda argument påverkar, och skapar långsamt förändring.

Alla påminns om att EP-valet närmar sig

Sedan anträdde Sven-Olof Sällström, partiets talesman i europapolitiska frågor, talarstolen. Med så många Sverigedemokrater samlade var det dags att ta tillfället i akt och tala om valet till Europaparlamentet. Partiets valplattform är ännu inte slutgiltigt fastställd men en preliminär version finns. De viktigaste punkterna är utträde ur EU och stopp för Lissabonfördraget. En annan sak han tog upp var jordbruket:

- Vi vill stärka det svenska jordbruket inte minst ur miljö- och djurskyddssynpunkt.

Motioner för att hålla vårt kulturarv levande

Sedan var det dags att gå till beslut om det kommunpolitiska pro-

grammet. Inte mindre än fjorton motioner hade inkommit innan konferensen. I gruppdiskussionerna hade även andra ändrings- och tilläggsförslag framkommit. Runar Filper från värmändska Sunne hade lämnat in två motioner. Den första handlade om "att införa ämnet dialekt i skolundervisningen". I en engagerad motionstext skrev han:

"Allt fler svenskar intresserar sig för dialektala ord, ortsnamn och det svenska språket. TV och radio gör populärvetenskapliga program om språket, en mängd websidor innehåller fakta och ljudprov på svenska dialekter. Det författas allt fler ordböcker över dialekter och det förekommer även en del dialektgrammatiska böcker."

Motionen yrkade på att dialektundervisning skall införas i skolan. Det föreslogs att det nya ämnet kan införlivas i svenskaundervisningen. Det blev bifall för motionen.

Runar Filpers andra motion handlade om "att de kommunala kulturskolorna skall införa, lära ut och levandegöra våra traditionella gammeldanser". Denna motion fann en ivrig förespråkare i Mattias Karlsson från partistyrelsen. Han och flera andra Sverigedemokrater har nyligen besökt Färöarna (se SD-kuriren nummer 78). De hade där fått uppleva hur tusentals Färöbor

samlades för att tillsammans dansa de traditionella kvaddanserna. När den färöiska nationella identiteten hade det som svårast för några generationer sedan, var det reciterandet av de cirka 70 000 verserna färöiska, som ingår i traditionerna runt kvaddansen, som höll det färöiska språket vid liv! Även denna motion bifölls.

En avkopplad och intim stämning

När klockan var halv åtta på kvällen avslutades kommunkonferensen, och deltagarna begav sig till hotellrestaurangen för en tre-rätters middag. Sverigedemokrater från olika delar av landet tog tillfället i akt att lära känna varandra närmare, och nya vänskapsband knöts. Som sagt, denna kommunkonferens kännetecknades av en avkopplad och intim stämning. För närvarande har partiet, ersättare och nämndsledamöter inräknat, cirka 400 kommunpolitiker. Förhoppningsvis kan den kamratliga stämningen bibehållas efter valet 2010, även om den siffan då utökas kraftigt. ■

Josef Fransson och Katarina Bengtsdotter räknar uppsträckta händer under en votering. Foto: Hans-Olof Andersson

ningstal han sedan höll berömde han det kommunpolitiska arbetet ute i landet så långt:

- Det kommunpolitiska program vi tog 2007 förverkligas allt mer ute i kommunerna. Vi är så långt under denna valperioden det parti som lagt flest motioner, per mandat räknat. Vi flyttar hela tiden fram våra positioner. Och vi får faktiskt igenom en del av vår politik. I Karlskrona fick vi nyligen igenom åtta yrkanden i fullmäktige. I Bromölla fick vi igenom ett yrkande om mångkulturellt bokslut. Vi har också fått igenom flera motioner. [...]

- Det är ingen slump att socialdemokraterna tar så allvarligt på våra framgångar. Vi är det enda reella hotet mot att det blir en ren vänsterregering 2010. Den här helgen går ut på att vi ska utbyta idéer med varandra, mellan våra politiker i olika delar av landet.

Seminariediskussioner om det framtida Sverige

Sedan var det dags att ta plats i konferenscentrets seminarierum. Deltagarna hade, baserat på egna önskemål, delats upp i en rad arbetsgrupper som skulle diskutera olika

På lördagskvällen samlades alla för en god och uppskattad middag. Foto: Hans-Olof Andersson

Hans-Olof Andersson

hansolof.andersson@sverigedemokraterna.se

SD fortsatt riksdagsmässiga enligt Sifo

► I Sifos väljarundersökning från januari 2009 ligger Sverigedemokraterna med sina 4,3 procent fortfarande över riksdagens fyraprocentsträns.

Störst förändringar syns hos Vänsterpartiet och Miljöpartiet, som båda tappar 0,8 procentenheter.

Så här fördelar sig väljarsympatierna med förändringarna sedan december inom parentes: Vänsterpartiet 5,7 procent (-0,8), Socialdemokraterna 37,7 (+0,6), Miljöpartiet 6,6 (-0,8), Centerpartiet 5,9 (+0,4), Folkpartiet 6,7 (-0,4), Moderaterna 27,3 (+0,1), Kristdemokraterna 4,4 (+0,4), Sverigedemokraterna 4,3 (-0,2) och övriga partier 1,5 (+0,7). ■

Åkesson behåller sin plats på makt-havarlistan

► Tidningen Fokus har för andra året i rad rankat Sveriges viktigaste makthavare. Det centrala i bedömningen har varit att en person har mandat att förändra Sverige. Jimmie Åkesson behåller sin plats på årets lista och ligger före flera ministrar.

Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson intar plats 48 på listan över Sveriges viktigaste makthavare. Han ligger därmed före både migrationsminister Tobias Billström och infrastrukturminister Åsa Torstensson. ■

Regeringspartier vill ta Guantánofångar till Sverige

► Inom två år väntas den berömda Guantánobasen avvecklas. Tre allianspartier meddelar nu att de är beredda att ge fångar från Guantánamo en fristad i Sverige.

Avvecklingen av Guantánamobasen välkomnas av svenska partier. Folkpartiets Birgitta Ohlsson menar att det är en självklarhet att Sverige ska ta emot de misstänkta terroristfångarna. Centerpartiets Kerstin Lundgren menar att Sverige inte kan svära sig fria från ansvar och Kristdemokraternas Alf Svensson säger att det borde vara en "ren bagatell att lösa inom EU". ■

En tredjedel av armén försvinner

► Regeringens försvarspolitik kräver fortsatta neddragningar inom försvaret.

Överbefälhavare, Håkan Syrén, lämnar enligt Svenska Dagbladet beskedet att en tredjedel av Sveriges armé försvinner samt att antalet stridsvagnar halveras. Samtidigt som insatsorganisationen ska kunna sättas in snabbare fryser regeringen försvarsanslagen fram till 2014.

De indragna anslagen beräknas medföra att antalet soldater och officerare som kan sättas in i strid minskar till 12 500, jämfört med 20 000 idag. Totalt blir åtta bataljoner kvar att försvara landet. ■

Finanskrisen:

Bristande politisk klarsyn

Den globala finanskris världen för närvarande upplever berör oss alla. Vissa har reagerat känslösamt och skyller på kapitalismen, högt uppsatta politiker säger sig ha blivit tagna på sängen och i Sverige påtalar man gärna om att krisen kommer utifrån. Men även om krisen må vara komplicerad och svåröverblickad står i alla fall en sak klar och det är att krisen i huvudsak är skapad av en oansvarlig förd politik av sällan skådade proportioner.

HITTILLS HAR FINANSKRISEN bland annat lett till konkurser eller räddningsaktioner för några av världens största kreditinstitut. Att så har skett är ingen slump, eftersom flera av dessa finansinstitut både varit politiserade och skyddade genom den amerikanska staten. Effekterna av krisen, med både betydligt högre spreadar (priset på kreditrisk) såväl som en lägre vilja och möjlighet att ge krediter, har till hela realekonomins olycka inte minst skapat likviditetsproblem för både företag och privatpersoner. I kombination med en global ekonomisk nedgång är finanskrisen, eftersom hela det finansiella systemet bygger på krediter, därmed tillsammans med en tillhörande stor osäkerhet en starkt bidragande faktor till en avsevärt fördjupad lågkonjunktur. År 2009 kan därför mycket väl komma att bli något så sällsynt som ett år av en tekniskt specificerad global recession.

Hela huvudförfarandet som ledde till denna kris började i den prisstabila perioden efter 1980-talets boom under demokraternas Bill Clintons styre. Ett av Clintons ekonomiskt största politiska beslut var undertecknandet av en lag som medgav en 40-procentig ökning av det federalt angivna barnunderhållsbidraget. En god gärning som nu trots allt kommit att visa sig blekna rejält i jämförelse med det demokratiska partiets strävan att utrota en påstådd diskriminering på lånemarknaden. Under en tid där den ekonomiska utvecklingen hade återhämtat sig, och nu var på uppgång, och där riskviljan redan var mycket hög bland marknadens finansaktörer, valde nämligen Clinton att via subventioner och lagändringar skapa lån för låntagare med för dålig kreditvärdighet. De banker som inte samarbetade, utan som istället ville tillämpa mer sunda risktaganden, fick dåliga omdömen och blev i vissa fall till och med stämda.

De legala påtryckningarna, men även förvisningen om att staten stod som garant om något gick snett, gjorde att bankerna gav med sig för president Clintons påtryckningar. Genom statliga subventioner kunde dessutom de stora finansinstituterna pressa ner priserna på bolån varefter utlåningen, och i synnerhet hög-riskutlåningen, i rask takt ökade. På detta började även den federala centralbanken, i spåren efter lågkonjunkturen i början av 2000-talet, att kraftigt sänka styrräntan för att under 2003 nå den rekordlåga nivån

Dagens finanskris har orsakats av upplåsta krediter på övervärderade fastigheter i kombination med högt uppsatta politikernas dimmiga verklighetsuppfattning, menar skrivbenten. Foto Hans-Olof Andersson

av en procent. Men framförallt höll den federala centralbanken mellan åren 2003 och 2005 räntorna under den förväntade inflationstakten, vilket naturligtvis ytterligare starkt premierade ett kraftigt ökat låntagande. Bolåneräntorna kom dessutom att bli lägre än vad de skulle ha blivit i normalfallet i och med att investerarna kommit till slutsatsen att bolåneinstitutens vinster i praktiken var privata, medan deras förluster var socialiserade, vilket givetvis ledde till en övervärderad säkerhet, högre risktagande och betydligt lägre räntor än under en normal och sund marknad.

Men även om man kan tillskriva ett stort ansvar för denna situation till demokraterna och Bill Clinton, kan knappast heller Bush-administrationen anses oskyldiga till uppbyggandet av denna jättebubbla. Tvärtom kommer Bush att gå till historien som en av de mest slösaktiga presidenterna någonsin. Som en lösning på lågkonjunkturen efter IT-kraschen år 1999–2000 (och på den tillfälliga panik som rådde efter terrorattackerna) valde nämligen Bush att tillsätta ett ofinansierat gigantiskt stimulanspaket, som han senare dessutom förstärkte med stora skattesänkningar. Konsumtionen ökade följaktligen, högkonjunkturen kom, USA upplevde rekordtillväxt men utan att högkonjunkturen medförde de nödvändiga överskotten. I februari 2008 valde sedan Bush, i ett försök att mildra krisen, att återigen lansera ett jättelikt stimulanspaket och sedan ett rejält finanspaket för att lösa de akuta finansiella problem som uppstått på grund av den politik han i högsta

grad medverkat till. Nu närmast står USA:s nya president på tur med ytterligare ett stimulanspaket. Under tiden växer USA:s statsskuld och budgetunderskottet i rekordfart.

Men trots att huvudorsaken till krisen är politisk, samt både skapad och genom det globala finanssystemet spridd via USA, finns det tvärtom vad somliga marknadsliberaler vill göra gällande, gott om bevis att alltför fria tyglar på finansmarknader, även utan subventioner eller påtvingade regelverk för att styra och öka kreditflöden i en viss riktning, kan leda till kännbara obalanser i det finansiella systemet. Tittar vi exempelvis på EU har europeiska finansinstitut bland annat bidragit till finanskrisen genom att ge högsta betyg till amerikanska skräplån (lån utan reell kreditförsäkring). Vi ser också påtagliga brister i rutinerna kring utlåning, där riskbedömningar vid låntagande inte sällan varit minst sagt oansvarliga både gentemot bankernas aktieägare såväl som mot bankkunderna. Bara för Sveriges del har detta resulterat i att penningmängden mätt M3 (det vill säga allmänhetens innehav av sedlar och mynt plus avistainlåning, repor, inlåning med vissa villkor samt allmänhetens innehav av vissa värdepapper) de senaste två åren årligen kunnat stiga med värden så stora som mellan 15 och 16,4 procent. Drygt tre fjärdedelar och ibland mer av denna penningmängdsökning har gått till bostadslån. Det kan knappast anses vara sunt. Man har lånat ut stora summor helt utan amorteringsplaner, utan krav på egen insats och med alldeles för låga räntekalkyler.

Många svenska låntagare och banker kommer därför att få det oerhört tufft nu när bostadsbubblan spricker.

Till detta problem har vi asymmetriska störningar inom EU, skapade genom EMU-inträdet för länder som till exempel Grekland, Spanien och Irland, med antingen eller i kombination av för låga grader av produktdiversifieringar, för låga pris- och lönerörligheter eller osynkade variationer i konjunkturmönstren. För till exempel Irland innebar EMU-medlemskapet låga räntor samtidigt som den höga aktiviteten i ekonomin i sig krävde en åtstramning. Följden blev bland annat en prisboom på fastigheter och en rejält överhettad ekonomi, som sedan kom att resultera i en ekonomisk kris med kraftigt fallande priser och en social utslagning. Vi ser även hur ekonomierna på Island, i öststaterna, Baltikum samt Ryssland snabbt och självständigt (genom utländska investeringar) blåsts upp för att därefter spricka till följd av alltför höga kreditrisktaganden. Men inte minst såg vi redan innan Clinton-administrationens uppdateringar av den amerikanska lagen Community Reinvestment Act (CRA), starka tecken på snabba och stora belåningar inom medelklassen som tillsammans med den monetära politiken i sig hade inneburit tillräckligt stora finansproblem.

Sammanfattningsvis kan vi å ena sidan klart konstatera att denna finanskris, och särskilt proportionerna av den, är starkt framkallat av en illa förd amerikansk ekonomisk politik. Vi kan därmed också avfärda dem som hävdar att krisen i huvudsak, eller enbart, uppstått genom den råaste formen av kapitalism. Samtidigt går det å andra sidan heller inte avfärda kapitalismens eller omvärldens delaktighet. Ändå tycker jag inte att man skall skylla och rikta avsky till något så abstrakt som människors samlade strävan efter självförverkligande, då detta knappast löser några problem. Istället gäller det att inse att hela det finansiella systemet bygger sin verksamhet på risktagande och att den aktör på marknaden som inte vill marginaliseras mer eller mindre tvingas haka på trenden. Men det är också lika viktigt att inse att kriser med jämna mellanrum uppstår – vare sig politiker skapar dem eller ej – samt att även om det inte finns så mycket vi kan göra för att påverka stora störningar i stora viktiga ekonomier, eller dess oundvikliga påverkan på Sverige, så går det ur ett svenskt perspektiv åtminstone att begränsa skadorna. Ytterst måste dock detta ansvar bäras av politikerna genom att sätta upp ett uppdaterat, genomtänkt och anpassat regelverk för finanssystemets funktion. Det ansvaret är Sverigedemokraterna beredda att ta. ■

Johnny Skalin

johnny.skalin@sverigedemokraterna.se

Matthias vill rusta upp barnens miljö

MIN EGEN HEMKOMMUN Klippan, i de norra delarna av Skåne, ligger byn Ljungbyhed. Där bor även Matthias Rausbo och hans familj. Matthias sitter i kommunfullmäktige och kommunstyrelsen för Sverigedemokraterna och brinner för frågor som handlar om barns miljö och barnomsorg.

När jag träffar honom för en kortare intervju, så gör jag det på förskolan Spelet i Ljungbyhed. Just den här förskolan har Matthias lämnat in motion om att rusta upp miljön på, en motion inget annat parti ville stödja. En undersökning någon månad senare visade dock att utemiljön på förskolan är torftig, samtidigt som innemiljön underkändes.

Fritidsgårdar

Ett annat förslag som Sverigedemokraterna i Klippan lagt fram är att det ska inrättas en fritidsgård eller någon form av fritidssysselsättning för ungdomar i Ljungbyhed. Även detta förslag har fått kalla handen tidigare, men nu har det på initiativ av en ledande moderat påbörjats en plan för en fritidsgård i byn.

Matthias berättar om den vanmakt han känner när de övriga partierna först väljer att säga nej till de förslag SD lägger fram, bara för att i ett senare skede driva igenom samma förslag i egen regi:

– Det kan kännas ganska frustrerande att man först väljer att säga nej till de förslag vi lägger fram bara för att driva igenom samma förslag i egen regi vid ett senare tillfälle. Värst är kanske ändå att media vägrar att berätta detta för läsarna.

Matthias Rausbo, kommunfullmäktigeledamot för Sverigedemokraterna i Klippan, brinner för frågor som rör barns miljö och barnomsorg.

I Klippans andra kommundel, Östra Ljungby, är nu en fritidsgård på väg att startas. Matthias bara skakar på huvudet när han berättar att inrättandet av en fritidsgård i just Östra Ljungby ursprungligen var ett förslag som fanns med i Sverigedemokraternas budgetförslag.

Då ansåg övriga partier att det var ett onödigt projekt. Drygt ett år senare menar de övriga partierna att det behövs en fritidsgård i Östra Ljungby ...

Kultur för barnen

Under intervjun med Matthias,

– Givetvis är det avgörande att så samtidigt som våra barn leker tillsammans, slår det mig hur många av medlemmarna i Klippans kommun som är småbarnsföräldrar. Barnperspektivet och familjepolitiken är viktig för oss i Klippan menar Matthias:

– Givetvis är det avgörande att så

många av oss är småbarnsföräldrar. Vi tänker ju extra mycket på vad som är bäst för barnen; vi vill ju ge dem en trygghet och säker uppväxt. Nu ska det dessutom inrättas en tjänst som barnbibliotekarie, det är också en del av vår politik. I själva verket tror jag att vi har chockat övriga partier med att ligga i framkant även i kultur- och miljöfrågor.

För Sverigedemokraterna är just barnkultur en angelägen fråga. Kultur förutsätter en gemenskap för att få en större betydelse. Just läsandet är en viktig del av kulturen, då ett rikt ordförråd och att tidigt finna glädjen i att läsa, bidrar till ett rikt liv i vuxen ålder. Demokratifrågor är också en del av kulturen, vilket vi båda är överens om.

Gröna skolgårdar

– Det är ju inte bara förskolan Spelet som är viktig, utan all utemiljö för barn och ungdomar i Klippan är en central fråga för oss. Vårt förslag är därför att implementera ”gröna skolgårdar”, där barn, föräldrar och personal aktivt tar ansvar för skolgården. Gröna skolgårdar innebär att barn får plantera, sköta och skörda. När barnen får vara delaktiga i sin egen skolgård och lär sig mer om natur och miljö ökar förståelsen för vår natur, avslutar Matthias. Jag kan inte annat än instämma. ■

Jens Leandersson

jens.leandersson@sverigedemokraterna.se

Margareta sätter barnomsorgs- och skolfrågor i centrum

GÄVLE HAR Sverigedemokraterna en av sina mesta aktiva och väl fungerande lokalavdelningar.

En av eldsjälarna i Gävle är Margareta Sandstedt, 45, som har en rad olika politiska uppdrag. Förutom ledamot i Gävle kommunfullmäktige är Margareta ledamot i kyrkomötet (kyrkans riksdag), nämndeman i tingsrätten och ledamot i partistyrelsen. Margareta brinner för frågor som rör barnomsorg och skola, vilket inte minst märks i de motioner Margareta lagt i Gävle. SD-Kuriren bestämde sig därför för att ringa upp Margareta och ställa några frågor kring just barnomsorg och skola.

Hur ser du på barnomsorgen idag?

– Den behöver förändras till att erbjuda flera alternativ, så att varje familj kan hitta den omsorg som passar just dem bäst. På så vis löser man upp mycket av den vardagsstress som många kämpar med idag, vilket i sin tur möjliggör att familjelivet kan komma att fungera bättre.

Vad är det för alternativ du tänker på?

– Satsar vi på en realistiskt tilltagen familjepeng, är man fri att anlita en person man själv har förtroende för att vårda barnen. Man har därmed möjlighet att tillsammans med

Sverigedemokraternas Margareta Sandstedt vill att barnomsorg ska bedrivas i mindre grupper. Foto Patrik Lindholm

vårdaren kunna skraddars omsorgen till familjens egna behov. Men man kan även lägga pengarna på ett kooperativ eller att själv välja att vara hemma med barnen. Därmed minskas automatiskt de stora barngrupperna på daghemmen vilket gynnar alla – både stor som liten ur ett hälsoperspektiv.

Varför är det viktigt att minska barngrupperna?

– Små barn har ett centralt behov av att knyta an en känslomässig kontakt med sin vårdare, men de

har inte förmåga att göra det med många på en gång. Att få känna att den vuxna är lugn och trygg hjälper den lille till att växa i tillit och mognad. Vi måste börja se våra barn som de individer de är, där vissa är mer känsliga än andra. Något vi bör tänka på är även hur det kan påverka små barn att vara hemifrån kanske nio eller timmar om dagen, vilket är en vanlig normal arbetsdag för en vuxen. Personal på daghem vittnar om högre aggressivitet och stress hos de barn som är borta från hemmet mest.

Finns det även ekonomiska fördelar med att barngrupperna minskar

– Jag tror det. I och med vardagsstressen minskar får familjen ett bättre immunförsvar. För det första slipper man pussla om vem som ska vara hemma med barnen när de är sjuka, och för det andra lösgör man skuld känslor gentemot chefen och arbetskamrater som får det besvärligt att hitta vikarier. För det tredje undgår man skuldkänslor för att eventuellt tvinga iväg sitt halvsjuka och förkylda barn till en lång dag på daghem fast man vet att barnet egentligen skulle må bäst av att vila och tillfriskna i sin egen takt. Tråkigt nog har skuldkänslor blivit något som präglat mycket av samhället idag, och det är därför inte

konstigt att så många kvinnor blir utbrända. Ett led till att åtgärda detta är att bidra med en familjevänlig politik, i det att färre ensamstående blir beroende av ekonomiskt bidrag från samhället och där långtidssjuk-skrivningar minskar.

Hur ser du på skolan idag?

– Arbetar vi för att få stabilare och tryggare barnfamiljer, kommer detta att avspeglar sig i skolmiljön. Samtidigt behövs det göras en del för att skapa tryggare ledare i skolan, där jag personligen tror på en modell där man erbjuds en ledarskapsutbildning med fokus på självinsikt. Den tidigare lärarutbildningen gav i stort sett inga redskap alls för att rusta en lärare som sedan ska ut på fältet. Därför blev verkligheten också många gånger en chock för de nybakade lärarna som många gånger farit illa i sitt yrke.

– Jag vill arbeta för en skola som upplevs som meningsfull för både lärare och elever. Här i Gävle har vi bland annat lagt en motion om att man redan på lågstadiet ska införa ett väl beprövat hjälpmedel till att hitta elever med läs- och skrivsvårigheter, ett diagnostikinstrument kallat IL-basis.* Det sägs att cirka tio procent av vår befolkning har dyslexi idag. Jag tror dock att mörkertalet är stort, speciellt som lärare inte tidigare fått någon utbildning

alls för att hitta elever med detta handikapp. Det skulle därför vara en stor hjälp för både lärare och elever att få redskap till att hitta nya arbets-sätt att jobba kring och därmed förebygga man skololka, destruktivitet och utslagning.

– Det är mycket detta som är just Sverigedemokraternas politik; att vi i högre grad arbetar med förebyggande åtgärder där man på sikt får skörda både sociala och ekonomiska vinster. Men för detta ska vara möjligt måste hela människan få synas och erkännas en plats i rätten att få vara olika. Vi vill ha ett samhälle anpassat till människan och verkligheten, inte en människa som är anpassat till ett samhälle byggt på ett ouppnåeligt ideal. ■

Jens Leandersson

jens.leandersson@sverigedemokraterna.se

* Skånes kunskapscentrum för elever med dyslexi (SKED) har tagit fram ett instrument, kallat IL-basis, för att upptäcka och följa upp elever med läs- och skrivsvårigheter. Materialet kan användas som ett naturligt inslag i undervisningen. Det kan användas redan från årskurs ett, vilket gör att elever tidigt kan få utredning och stöd av till exempel specialpedagoger.

Sverigedemokraternas familjepolitik

Familjen är hjärtats fosterland

SVERIGEDEMOKRATERNAS familjepolitik, så som den uttrycks i det familjepolitiska idédokument som antogs vid årsmötet i Värmland 2004, skulle kunna sägas ha två övergripande syften: Det ena syftet är att skapa incitament för att höja den inhemska nativiteten, och det andra syftet är att skapa förutsättningar för att de barn som föds ska kunna få en så trygg och stabil uppväxt som möjligt.

Trygghet ger liv

Naturligtvis ska inte politiker bestämma över hur och när människor väljer att skaffa barn. Det politiker kan göra är dock att utforma samhället på ett sådant sätt att människor inte väljer att avstå från att skaffa barn på grund av faktorer som relativt enkelt skulle kunna avhjälpas med politiska medel.

Den svenska nativiteten är idag så låg att den på sikt hotar välfärden för de äldre generationerna som är beroende av de yngre för sin försörjning. Den förhållandevis låga nativitet som svenskar och assimilerade invandrare uppvisar i förhållande till icke-assimilerade invandrargrupper, bidrar också till att personer med en svensk identitet på längre sikt riskerar att bli en minoritet i sitt eget land och att vår kultur därmed trängs undan. För att komma tillrätta med problemet krävs sannolikt ett helhetsgrepp i syfte att öka barnvänligheten och medborgarnas allmänna trygghetskänsla. Otrygghet är något som inverkar starkt på viljan att skaffa barn. För att öka barnafödandet måste samhället därför kunna garantera medborgarnas trygghet såväl ekonomiskt som fysiskt och socialt. Fler arbetstillfällen måste skapas, tillgången på bostäder måste säkras och den eskalerande brottsligheten och motsättningarna med sina starka kopplingar till den mångkulturella samhällsutvecklingen måste bekämpas. Målet bör vara att hela samhället ska genomsyras av en barnvänlig atmosfär, och vid all samhällsplanering ska hänsyn tas till barnens och familjernas villkor.

Sverige har ett av de mest gene-

Kärnfamiljen är den samlevnadsform som skapar bäst förutsättningar för en stabil och trygg uppväxt för våra barn. Foto: Patrik Lindholm

rösa föräldraförsäkringssystemen i världen, vilket bidragit till att den svenska nativiteten inte fallit riktigt lika kraftigt som i många andra västländer de senaste decennierna. Med tanke på de ändå historiskt låga nativitetssiffrorna, anser Sverigedemokraterna dock att mer kan- och bör göras för att stärka de ekonomiska incitamenten för familjebildning, och partiet förespråkar därför ett extra skatteavdrag per barn tillsammans med andra skattelättnader riktade mot bland annat barnfamiljer i form av till exempel sänkt moms på baslivsmedel. Vi har också föreslagit

förmånligare återbetalningsvillkor för föräldrar med statliga studielån. Partiet vill även tillskjuta mer resurser i kampen mot ofrivillig barnlöshet samt vidta en rad åtgärder i syfte att försöka minska landets oerhört höga aborttal.

Vill slå vakt om kärnfamiljen för barnens skull

Baserat på historisk erfarenhet såväl som modern forskning är det Sverigedemokraternas bedömning att den traditionella kärnfamiljen är den samlevnadsform som skapar bäst förutsättningar för en stabil och trygg uppväxt för våra barn.

Att Sverigedemokraterna vill lyfta fram och värna om den traditionella kärnfamiljen har ibland tolkats som att vi skulle sakna förståelse för att alla förhållanden inte alltid går att rätta eller att vi på något vis skulle se ned på ensamstående föräldrar. Detta är naturligtvis inte sant, vilket bland annat illustreras av det faktum att vi i det familjepolitiska idédokumentet väljer att lyfta fram de heroiska insatser som ofta görs av ensamstående föräldrar och slår fast att de förtjänar samhällets fulla stöd i sitt ansvarstygda arbete.

Då det visat sig att barn generellt sett mår bäst och uppvisar lägst grad av destruktivt beteende när de växer upp med båda sina biologiska föräldrar, vore det dock märkligt ur ett barn- och samhällsperspektiv att ha något annat ideal än den traditionella kärnfamiljen eller att inte se det mycket höga antalet skilsmäs-

sor i landet som ett problem. Som i fallet med de flesta andra ideal måste man dock inse att det aldrig är möjligt att nå ända fram och att man förmodligen får nöja sig med

”Otrygghet är något som inverkar starkt på viljan att skaffa barn. För att öka barnafödandet måste samhället därför kunna garantera medborgarnas trygghet såväl ekonomiskt som fysiskt och socialt.”

att skapa förutsättningar för att nå så långt som möjligt. Vår grundläggande tilltro till familjen innebär inte att vi är blinda för det faktum att denna inte alltid fungerar och i enskilda fall till och med kan vara skadlig för dess medlemmar. Det är bland annat av denna anledning som vi betonar vikten av en väl utbyggd skolhälsovård som tidigt kan upptäcka och hjälpa barn som mår dåligt på grund av att föräldrarna svikit sitt ansvar.

Sverigedemokraternas förslag för att stärka kärnfamiljen och motverka dess upplösning innefattar bland

annat införande av kostnadsfri familjerådgivning i samtliga kommuner och införandet av obligatorisk undervisning kring vikten av ansvarsfulla relationer i samband med skolornas sex- och samlevnadsundervisning. För att förhindra en uppluckring av familjebegreppet och i syfte att garantera alla barn rätten till en mor och en far motsätter sig partiet också samkönade äktenskap samt möjligheten till adoption för samkönade par, polygama grupper och ensamstående. Av samma anledning menar vi också rätten till insemination för lesbiska par bör avskaffas och att barn som blivit till genom provrörsbefruktning alltid ska ha rätt att få information om sina biologiska föräldrar. Viktigt att poängtera är att förslagen som rör äktenskapsbalken, adoptions- och inseminationsrätten på intet sätt grundar sig i någon aversion mot homosexuella som grupp, utan endast har sin utgångspunkt i vad vi betraktar som barnens och samhällets bästa.

En ytterligare åtgärd för att stärka familjerna är att ge dem handlingsfrihet och möjlighet att utforma omsorgen om barnen utifrån föräldrarnas och barnens egna önskemål och behov. Mot bakgrund av detta är partiet positivt till privata initiativ inom barnomsorgen, men även till kommunala dagbarnvårdare och vårdnadsbidrag enligt Nackamodellen, där föräldrarna tilldelas en summa pengar som står i rimlig proportion till den kostnad som kommunala barnomsorgen har för varje barn, vilket i praktiken skulle innebära en fördubbling av det nuvarande vårdnadsbidraget. Utgångspunkten om största möjliga handlingsfrihet för familjerna gör också att partiet motsätter sig mer eller mindre tvingande uppdelningar av föräldraförsäkringen.

Centralt inom alla former av barnomsorg är att barngrupperna skall vara så små som möjligt, att föräldrarna ska erbjudas ett betydande inflytande över verksamheten, att barnens fantasi och lek lust tillvaratas på bästa sätt och att stress- och bullernivåer reduceras till ett minimum.

Som avslutning på denna genomgång av grunderna för den sverigedemokratiska familjepolitiken skulle jag vilja återge hela det citat av den italienske nationalisten och ideologen, Guiseppe Mazzini, vars inledning utgör rubriken för såväl denna artikel som det familjepolitiska idédokumentet, som nu är under omarbetning inför valet 2010:

”Familjen är hjärtats fosterland. Det finns en ängel som omgärdar familjen och som genom sitt mystiska inflytande av nåd, ömhet och kärlek, gör uppfyllandet av plikterna mindre betungande och sorgen mindre bitter. Familjen erbjuder den enda oblandade glädjen.”

Sverigedemokraterna vill ge handlingsfrihet och möjlighet att utforma omsorgen om barnen utifrån föräldrarnas och barnens egna önskemål och behov. Foto: Patrik Lindholm

Mattias Karlsson

mattias.karlsson@sverigedemokraterna.se

Patrik Ehn:

”Historiekunskaper är fantastiskt viktiga!”

PATRIK EHN från Göteborg är född i Visby och uppvuxen i Skaraborg. Han gjorde sin värnplikt på I16 i Halmstad på kompanibefälsskolan. Därefter arbetade han två år som elevassistent innan han bestämde sig för att läsa till lärare vid Uppsala universitet. I dag undervisar Patrik i samhällsorienterande ämnen; det vill säga historia, geografi, religion och samhällskunskap.

SD-Kuriren bestämde sig för att kontakta Patrik och ställa några frågor om hur det är att vara lärare i

dagens Sverige.

Att vara lärare handlar mycket om ledarskap. Hur ser du på din roll som lärare/ledare?

– Man önskar ofta att man som lärare endast behövt fokusera på undervisningen, men så ser det inte ut i dag. Många äldre kollegor till mig upplever att läraryrket har blivit svårare, och trots att jag bara arbetat i tio år som lärare är min erfarenhet att det stämmer. Som lärare ägnar man sig i dag inte bara åt undervisning. Man axlar till stor

del också rollen som extraförälder, men också socialarbetare och vissa extrema fall även rollen som polis.

Hur ser du dina två roller som lärare och politiker?

– För mig är det inte konstigare att vara sverigedemokrat och lärare än att vara socialdemokrat eller kristdemokrat och lärare. Jag vet att flera lärare i vårt parti har fått det svårt på sin arbetsplats på grund av sitt politiska engagemang, men det är inget som jag har upplevt ännu.

Hur många år har du arbetat som lärare/pedagog?

– Jag har arbetat som lärare i tio år.

I skolans läroplan Lpo 94 står det att ”Sveriges kultur och historia samt det svenska språket skall befästas genom undervisningen”. Hur ser verkligheten ut i skolan?

– Svensk kultur och historia är satt på undantag i skolan, liksom i övriga samhället. Som historielärare har jag viss frihet att välja undervisningsstoff. Historiska kunskaper är fantastiskt viktiga för att vi som människor ska förstå vår nutid. Problemet är att många lärare aldrig själva har fått lära sig svensk historia, vare sig som elever i grundskola, gymnasium eller som studerande på lärarutbildningen. Svensk historia är något som jag i själva verket har fått fördjupa mig i på min fritid.

Vad är din syn på skolans roll i samhället?

– Skolans uppgift ska vara att förbereda barn och ungdom för yrkeslivet. Skolan ska givetvis också ha en viss fostrande roll, men som jag ser det är det skillnad på fostran och uppfostran. Barnens uppfostran ska föräldrarna stå för, men i dagens Sverige är det många föräldrar som inte klarar av det. Därför får lärarna agera extraföräldrar och undervisningen blir lidande. Detta är ett resursslöseri som pågått länge i svensk skola.

Skolan idag är förknippad med problem, hur ska utmaningarna mötas?

– Många av skolans problem hänger också ihop med samhällets problem i övrigt, såsom familjer med sociala och andra problem. Att förändra samhället till det bättre är givetvis en lång process och därför måste vi vara tålmodiga. Vi måste räkna med att det kommer att ta lång tid att skapa en bra svensk skola. Givetvis kan och ska vi komma med förslag på enkla lösningar, som till exempel betyg i ordning och uppförande, men vi måste också inse att skolans problem är ett samhällsproblem som kan ta årtionden att rå på.

Jens Leandersson

jens.leandersson@sverigedemokraterna.se

Robert Stenkvist:

”Jag vill förmedla en demokratisk grundsyn!”

ROBERT STENKVIST är född och uppvuxen i södra Stockholm. Robert berättar att han provat på en rad olika yrken, bland annat inom sjukvården, men att det var bland barn och ungdomar han skulle komma att trivas bäst. Idag arbetar Robert som fritidspedagog, varför SD-Kuriren bestämde sig för att kontakta honom och bland annat fråga varför han brinner för just barn- och ungdomsfrågor.

Arbete med barn och ungdomar handlar mycket om ledarskap. Hur ser du på din roll som pedagog/ledare?

– Min roll som pedagog är att vara en bra förebild för barnen. Jag skall, med så små medel som möjligt, styra barnens aktiviteter och lekas så dessa blir utvecklande. Jag skall hjälpa barnen med deras sociala utveckling och deras sociala kompetens. Jag skall samtidigt se till att inget barn hamnar utanför eller råkar illa ut. Det ingår i mitt uppdrag och tjänst att se till att alla barn har det bra och att dessa får vad de behöver. Ofta lägger jag som fritidspedagog mycket kraft och energi på barnen med sämre förutsättningar. Det kan vara barn som till exempel har ADHD eller kommer från ett

hem med begränsade känslomässiga resurser. Ibland är det barn som kommer från andra världsdelar som har vuxit upp under stökiga förhållanden som behöver det där lilla extra. Det är för dessa barn med begränsade förutsättningar som vi fritidspedagoger ibland gör skillnaden mellan att lyckas och misslyckas i livet.

Hur ser du på din roll som pedagog och Sverigedemokrat?

– Jag har aldrig kopplat ihop min yrkesroll med mitt politiska engagemang. Klart är i alla fall, att när man ser den resursbrist som finns inom skolväsendet och de besparingar till exempel socialdemokraterna gör i min hemkommun, så stärks man i sin politiska uppfattning som sverigedemokrat. En annan aspekt är att vi fritidspedagoger skall bibringa barnen demokratiska värderingar. Demokratin, den verkliga demokratin som innebär rösträtt, åsiktsfrihet och yttrandefrihet, är på tillbakagång i vårt land på grund av den politiska korrekthet som råder. Vi har alltså ett mandat att förmedla demokratiska värderingar till den uppväxande generationen, samtidigt ser vi att delar av det politiska etablissemanget vill begränsa en verklig demokrati, där man tillåter

människor att tycka annorlunda. Jag tar mitt uppdrag på allvar och vill förmedla en demokratisk grundsyn till de barn jag jobbar med, det innebär att de naturligtvis får tycka annorlunda än vad jag gör.

Hur många år har du arbetat som pedagog?

– Jag har arbetat som fritidspedagog i 14 år.

Vad är din syn på skolans roll i samhället?

– Skolans roll och betydelse för samhällets utveckling kan inte påtalas nog; skolan utbildar det uppväxande släktet för att ta över produktionen en dag. Skolan fostrar de barn som i morgon är vuxna, skolan bibringar värderingar och uppfattningar om vad som är rätt och fel. Skolfrågan är nästa område jag tycker Sverigedemokraterna skall ägna sig åt och skapa en riktigt slagkraftig politisk profil i.

Skolan idag är förknippad med problem, hur ska utmaningarna mötas?

– Oj! En stor fråga som jag i princip skulle kunna skriva en hel bok som svar på. För att göra svaret kort så måste den svenska skolan bort från det relativistiska synsätt som

fortfarande härskar. Skolan måste få arbeta med kärnverksamheten och inte en massa konstiga projekt och teman. Politiker på kommunal nivå ska inte kunna kräva att skolan nu ska driva det några kommunalpolitiker plötsligt fått för sig och som kanske är det senaste politiska modet. Väldigt många tycker det var bättre när staten var huvudman istället för kommunerna. Jag håller med om detta.

Jens Leandersson

jens.leandersson@sverigedemokraterna.se

Irland röstar om EU-konstitutionen igen

► Irland förbereder sig för att hålla en ny folkomröstning om Lissabonfördraget senast i oktober 2009.

Uppgifterna kommer från ett utkast till uttalande som skall presenteras i samband med EU-toppmötet i Bryssel. ”Den irländska regeringen är fast besluten att söka en ratificering av Lissabonfördraget senast i slutet av den nuvarande EU-kommissionens mandatperiod”, heter det i utkastet.

Irländarna sa nej till fördraget i juni 2008. Till skillnad från övriga Europas länder, krävs ett godkännande via folkomröstning medan, övriga 26 EU-länder ratificerar fördraget via sina parlament, varav de flesta redan gjort det - däribland Sverige. ■

Britter strejkar mot utländsk arbetskraft

► På flera håll i Storbritannien har brittiska arbetare strejkat under parollen ”brittiska jobb för brittiska arbetare”.

Aktionen är sanktionerad av fackförbundet Unite och på flera platser i England, Skottland, Wales och Nordirland har strejker hållits med flera tusen deltagare.

– De tar brödet från våra munnar, säger en av de strejkande till brittiska BBC. ■

Muhammed-tecknare nominerad till människorättspris

► Dansk Folkepartis EU-ordförande, Morten Messerschmidt, har nominerat den förföljde karikatyrtecknaren Kurt Westergaard till Europarådets människorättspris.

Morten Messerschmidt menar att Kurt Westergaard genom att använda sin yttrandefrihet visat att muslimer bör skilja på religion och politik. Samtidigt har Kurt Westergaard fått betala ”det näst högsta priset en människa kan betala” för att använda sig av yttrandefriheten. En mer värdig mottagare av Europarådets människorättspris går inte att uppbringa, menar Morten Messerschmidt. ■

Imam ger män rätt till kvinnomisshandel och våldtäkt

► Den muslimske imamen Samir Abu Hamza har i ett tal som publicerats på internet sagt att oavsett vad Australiens våldtäktslagar säger, så är det omöjligt för en man att våldta sin fru.

Enligt muslimsk lag har varje man rätt att kräva sin fru på sex. Samir Abu Hamza benämner det som nyckeln till ett framgångsrikt äktenskap att frun svarar till sin man och lämnar sina kökssysslor, om han så kräver. Han anser vidare att det är tillåtet för en man att slå sin fru så länge det inte uppstår blodvite eller hon får märken. ■

Barn och föräldrar bör vara mer tillsammans

SD-KURIREN HAR ställt några frågor till Haro, en partipolitiskt och religiöst obunden organisation, som sedan 1981 arbetar för att förbättra förhållandena för svenska familjer. Haro är noga med att sätta barnet i centrum, och definierar sig på sin hemsida www.haro.se som "riksorganisationen för valfrihet, jämställdhet och föräldraskap".

Berätta kort vilka som är era viktigaste mål?

– Haro är en riksorganisation som arbetar för att barn ska få mer tid med sina föräldrar. Våra mål är att valfrihet ska finnas vad gäller barns omsorg, att jämställdhet med respekt för människors olika val ska bli verklighet och att det obetalda arbetet med omsorg om barn ska uppvärderas.

Nästan alla barn nuförtiden går i förskola; en del börjar redan vid 18 månaders ålder. Hur tycker ni att det fungerar?

– Vi ser att föräldrar gör som de förväntas och på olika sätt uppmuntras att göra. Det finns ett väl uppbyggt system runt föräldraskapet som i de flesta fall ger föräldrar goda möjligheter att vara hemma med sina barn i ett och ett halvt år, men sedan uppmuntras heltidsarbete och förskola. Alla barn borde få den tid av anknytning de behöver, och varje barn är unikt och har specifika behov. Upp till cirka tre år har barn inget behov av att vistas i grupp, men utan stöd från samhället kan föräldrar inte göra annorlunda bland annat på grund av ekonomin.

Innebar namnbytet från daghem till förskola att kraven på barnen hårdnade?

– Vi tror snarare att kraven på föräldrarna hårdnade. Eller rättare sagt fick det indirekt föräldrar att tro att skillnaden mellan barnomsorg och pedagogisk verksamhet blev så pass stor och viktig att barnens behov av förskolan blev större än behovet av tid med föräldrarna. Barn vill lära sig saker och det är naturligtvis viktigt att någon ser deras behov, men anknytning och kärlek är större behov som också måste uppfyllas, och frågan är vem som gör det.

Sedan 2008 finns det möjlighet för kommuner att införa ett vårdnadsbidrag som gör det möjligt för föräldrar att vara mer med sina barn. Ni anser vårdnadsbidraget vara ett bra första steg. Hur skulle det ideala vårdnadsbidraget se ut?

– Vår önskan var att kommunerna skulle få styra barnomsorgsfrågorna själva, som till exempel Nacka har gjort. Flera kommuner

– Troligen styr ekonomin mer än mänskliga behov. Barns behov kommer sist eftersom de som är i beroendeställning anpassar sig. Barn litar på att deras föräldrar gör vad som är bäst och föräldrarna gör som politikerna vill. Politikerna styr på ett subtilt sätt och för småbarnsföräldrar som arbetar heltid finns inte mycket tid och ork över för att ta ställning till allt.

hemarbetet? Varför behandlas hemarbete i den offentliga diskussionen som något som inte existerar?

– Den respekt som kvinnor kräver måste innefatta även allt det som kvinnor gjort oavlönat och i många fall knappt märkbart under lång tid. Det obetalda arbete som främst kvinnor står för ses som en slags naturresurs i nästan hela värl-

strävare eller jämställdhetsmotståndare. Hur svarar ni detta?

– Vem vill sträva bakåt? Vi går framåt, ser till barns behov, hur dagens barn och föräldrar mår och håller oss uppdaterade med aktuell forskning. Framtiden får utvisa sanningen. Vi respekterar människor som lyssnar på våra åsikter och som har en öppen attityd gentemot oss även när vi och de tycker olika. De som av olika anledningar har ett behov av att uttrycka sig nedlåtande gentemot oss behandlar vi med den respekt som vi önskar tillbaka.

Vad anser ni om genuspedagogiken som blir alltmer vanlig inom förskolan?

– Det viktiga är inte att bevisa att vi är lika och att uppmuntra flickor och pojkar att göra tvärtom. Att på ett naturligt sätt visa på olika möjligheter behöver man ingen genuspedagog till, det kan alla människor göra som är medvetna om sina handlingar och om hur man bäst formulerar sig för att barn ska känna sig respekterade och synliggjorda. Människor som ser helheten och vilka konsekvenser olika beteenden kan föra med sig är viktiga för varje enskild individ och att tala om kön kan vara att begränsa sig.

Hur ser ni på framtiden? Kommer den politiskt styrda nedbrytningen av familjen att fortsätta?

– Vi ser positivt på framtiden och märker en ny attityd där politiker lyssnar. Vi vill att föräldrar blir mer medvetna om vikten av föräldraskapet och vad som krävs av dem, och att de ges fler möjligheter att välja vad som är bäst för just dem och deras familjesituation. Det är inte meningen att föräldrar ska ha dåligt samvete men det blir en naturlig konsekvens, när de av olika anledningar inte kan göra det som känns bäst.

För barnen önskar vi att de får en trygg anknytning till sina föräldrar och att detta får ta den tid som krävs. Vi önskar att barnkonventionen följs och att barn ses som hela människor från första början. ■

Det är inte många svenska familjer som lyckas med konststycket att uppfylla både de politiska och de kommersiella normerna som härskar i dagens samhälle. Foto: www.sxc.hu

har ansökt om detta via bland annat folkomröstningar och medborgarförslag, och alla blev nekade.

Vårdnadsbidraget borde antingen göras om till ett skatteavdrag motsvarande vad skattebidraget till förskolan kostar, eller så borde nivån på vårdnadsbidraget vara högre och sträcka sig åtminstone tills barnen börjar skolan. Vårdnadsbidraget borde ge pensionspoäng och därför vara skattepliktigt.

På er hemsida skriver ni: "Både barn och vuxna tillbringar en stor del av sin vakna tid i kontakt med människor som de inte har en nära anknytning till. Detta är en medveten politik från Sveriges riksdag." Varför är det så att den tro på familjen som finns bland vanligt folk inte finns bland dem som bestämmer?

Starka familjer borde vara önskvärdt ur många olika synvinklar, men politiker ser kanske negativt på större eget ansvar och egen initiativförmåga. Vi ser tydligt den politiska styrning som pågått under lång tid och som fått till följd att många människor förlorar uppfattningen om familjen som en enhet. Detta gäller särskilt invandrade familjer som ofta har en starkare kulturell tradition av starka familjeband och som mer eller mindre tvingas in i att "staden" sköter barnen. Det sägs vara nödvändigt för språkutveckling och anpassning, men är förödande för anknytning och grundtrygghet. Integration kan i värsta fall betyda splittring.

Ni skriver i samma brev om "Jämställdhetspolitikens fokus på förvärvsarbete utan att erkänna

den. Att skapa och sköta ett hem, att fostra barn, att organisera en familj är inget som görs av sig självt, men det tycks som om det är ett fullt arbete om kvinnor gör det. Istället för att värdesätta det ska män och kvinnor dela arbetet exakt lika. Att kvinnor och män ska dela på det obetalda arbetet är naturligtvis viktigt, men samtidigt får vi inte tappa bort erkännandet av och respekten för det som ett av de mest värdefulla arbeten som finns. Flera länder som skrivit under FN:s jämställdhetsplan "Platform for Action" har gjort beräkningar på värdet av det obetalda arbetet och vi väntar på att även Sverige ska göra det.

Många som talar om familjens betydelse för välmående – såväl individens som samhällets välmående – blir ofta stämplade som bakåt-

Sverigedemokrater på besök i förskolor runt om i landet

MÅNGA UNDRAR ÖVER hur Sverigedemokraterna ser på frågor som rör barnomsorg och pedagogik för de allra minsta.

Grundinställningen är att det offentliga ska ta ansvar för att alla familjer får tillgång till den barnomsorg de behöver. Men det innebär inte att partiet på något sätt är låst vid hur allt ska vara. Runtom i landet pågår för närvarande ett arbete där sverigedemokratiska politiker besöker förskolor. För en tid sedan besökte företrädare för Sverigedemokraterna i Gävle, förskolan Regnbågen för att se vilka lärdomar som eventuellt finns att dra ifrån Montessoripedagogiken.

För ett tag sedan besökte Margareta Sandstedt och Roger Hedlund,

kommunpolitiker för Sverigedemokraterna i Gävle, förskolan Regnbågen i hemstaden. Regnbågen är en auktoriserad Montessoriförskola för barn mellan ett och fem år. Pia Fredriksson, en av fyra Montessoripedagoger som driver förskolan, visade runt. Förskolan drivs som en ekonomisk förening.

En viktig grund i Montessoripedagogiken är att barn bör vistas i mindre grupper för att inte få stressymptom. Mycket tonvikt läggs på individens unika personlighet och att de minsta barnen ska få ro och möjlighet till att få odla en trygghet hos vuxna.

Parallellt med språkträning, sinesträning och matematik deltar

Johanna Hinders och Pia Fredriksson på förskolan Regnbågen, på var sin sida om Margareta Sandstedt från Sverigedemokraterna. Foto: Roger Hedlund

barnen i mer jordnära aktiviteter för att öva upp sin självkänsla. "Hjälp mig att göra det själv" är förskolans ledstjärna. Detta innebär att man inte ska överbeskydda barnen utan istället locka fram nyfikenhet och

kreativitet.

Roger Hedlund och Margareta Sandstedt berättar att stämningen på förskolan var mycket lugn och att det säkert är därför många föräldrar vill ha sina barn där. De fick även

veta att det finns ett stort engagemang från föräldrarnas sida:

– Många skänker växter, fruktträd och bärbuskar hit och frågar ofta om de kan hjälpa till med annat, berättade Pia Fredriksson bland annat.

Utomhus finns en liten trädgård innehållande växtodlingar och redskapsskjul som lockar till praktiska aktiviteter. Inför avskedet berättade Pia Fredriksson vad personalen ville ta upp när Sverigedemokraterna skulle komma på besök: "Det är viktigt att förespråka mindre barngrupper. Det finns regler för hur trångt höns får ha det men det finns inte lika tydliga regler för hur barn ska ha det! ■

Roger Hedlund, Hans-Olof Andersson

Hans-Olof Andersson

hansolof.andersson@sverigedemokraterna.se

Sven-Olof Sällström:

EU är odemokratiskt!

FÖRSTANAMN PÅ Sverigedemokraternas lista till Europaparlamentsvalet är Sven-Olof Sällström som är bosatt i Östersund, suppleant i partistyrelsen, och ordförande för distriktet Jämtland/Härjedalen. Nedan följer en intervju med honom.

Sven-Olof Sällström, förstnamn på Sverigedemokraternas lista till Europaparlamentsvalet, redogör för partiets EU-politik. Foto: Hans-Olof Andersson

Gratis till förstaplatsen på valseldeln! Hur känns det?

– Jag är naturligtvis både tacksam och stolt över att jag tilldelats denna ära och detta förtroende.

”Vem är han” tänker nog en del. Hur vill du beskriva dig?

– Jag är en nybliven fyrtioåring hemmahörande i Östersund, ensamstående småbarnsförälder varannan vecka. Jag är född och upp vuxen i Ånge, Medelpad. Vid nitton års åldern flyttade jag till Östersund i samband med min militärtjänst. Jag har också hunnit med ett tiotal år i Stockholm och mellansverige innan jag 2005 flyttade åter till Jämtland.

Vad har du arbetat med?

– Min yrkesbakgrund är oerhört skiftande. Jag började redan som trettonåring med jordgubbsplockning och skogsplantsättning om somrarna. Direkt efter gymnasiet hann jag med nästan ett år på ett verkstadsföretag utanför Ånge, innan jag fullgjorde min femton månaders militärtjänstgöring på numera

borgerlig, även om jag på senare tid svängt lite till vänster. Jag var även efter valet 2002 en kortare tid medlem i Folkpartiet; ett medlemskap jag idag skäms över.

Vad fick dig att bli politiskt aktiv?

– I samband med valet 2006 röstade jag för första gången på Sverigedemokraterna. Jag kände mig året innan politiskt vilse och kunde inte hos något av de etablerade partierna hitta svaren på alla frågor som jag ställde om framtiden. Frågor om det Sverige som sakta förändrades, bytte skepnad och utvecklades i rakt motsatt riktning mot det som enligt min övertygelse var den rätta vägen. En god vän föreslog då att jag skulle kolla in vad Sverigedemokraterna hade att erbjuda.

Jag måste erkänna att jag till en början var oerhört skeptisk. Jag hade helt enkelt gått på den samlade mediabild som framställde partiet som extremt och farligt. Det tog inte lång stund innan jag insåg att den bilden var oerhört missvisande. Jag intar numera en väldigt skeptisk hållning till svensk journalistik, som jag anser har gravt förlett det svenska folket, av okunskap eller helt medvetet.

Efter valet 2006 gick jag med som medlem i partiet. Fem månader senare var jag med och startade upp det nya partidistriktet SD Jämtland/Härjedalen.

nedlagda I5 i Östersund.

Där blev jag kvar i nästan sex år, de sista fyra åren som yrkesofficer. Jag har även hunnit med att som företagare driva egna ICA-butiker under sju år. Numera arbetar jag som butikschef inom en rikstäckande detaljhandelskedja.

Vad har du fått politisk bakgrund?

– I mitten på 1980-talet var jag under en kort tid lokal ordförande för Centerns ungdomsförbund. Min politiska hemvist har alltid varit

I samband med valet 2006 kunde jag konstatera att Sverigedemokraterna inte hade någon lista vare sig i valet till kommunfullmäktige i Östersund, eller till Jämtlands läns landsting. Hade partiet fått mandat i Östersund skulle den stolen inte kunnat besättas. Dessutom blev jag under sommaren 2006 pappa för första gången. Jag insåg att om min son skulle få en bra uppväxt i ett tryggt och säkert Sverige så var jag tvungen att sticka ut hakan, och våga stå upp för det Sverige jag trodde på. Det Sverige jag älskade.

Därefter har det gått oerhört fort. Vid riksårs mötet i Karlstad 2008 blev jag invald som suppleant i partistyrelsen. Jag förädrades även att vara mötesordförande vid riksårs mötet. Och nu ytterligare dryga sju månader senare har jag alltså utsetts till att toppa partiets lista vid Europaparlamentsvalet 2009. Jag frågar mig hur det kunnat gå så snabbt. Delvis har jag haft en del tur på vägen. Men jag tror också att man inom partiet uppskattat min rättframhet och min oräddhet att ta mig an nya, spännande utmaningar. Jag ser inte problemet, bara utmaningen.

Hur ser din satsning ut inför EP-valet?

– Jag kommer att ge valrörelsen all min tid och kraft från och med valupptakten i månadsskiftet april-maj 2009. Fram till dess sköter jag

valarbetet parallellt med mitt yrkesliv, på all tillgänglig ledig tid.

Vilka är dina hjärtefrågor?

– Det är kampen mot EU och det superstatsbygge som växer fram i Europa. Det är ett superstatsbygge som kännetecknas av brist på demokrati, som genomförs utan folklig förankring och med liten eller ingen respekt för grundlagarna och det parlamentariska systemet.

Jag är kraftigt för ett utträde ur dagens union, men samtidigt för ett starkt samarbete mellan fria, självständiga demokratiska europeiska nationer. I motståndet mot EU är motståndet mot Lissabonfördraget, EU:s nya grundlag, centralt, då fördraget innebär ett maktövertagande från riksdagen till EU.

Jag är också starkt för den svenska modellen. Lönebildningen, avtal och förhållandena på den svenska arbetsmarknaden har på ett utmärkt sätt skötts av arbetsmarknadens parter. Det har inneburit en stabil arbetsmarknad med rättvisa och jämförbara villkor, som på alla sätt har varit till gagn för Sverige, svenska företag och svenska löntagare. Detta vill nu EU slå sönder! ■

Mattias Karlsson

mattias.karlsson@sverigedemokraterna.se

Per-Arne Wahlberg:

Besluten bör fattas i närområdet

PER-ARNE WAHLBERG. Sverigedemokrat från Tranås kommun, var den som fick flest röster i det rådgivande proval som hölls inom partiet inför fastställandet av kandidatlistan till Europaparlamentsvalet. På den slutgiltiga listan intar han tredjeplaceringen. Nedan följer en intervju med honom.

Gratis till vinsten i medlemsomröstningen till Europaparlamentsvallistan! Hur känns det?

– Det var en glad överraskning om än något oväntad att jag vann medlemmarnas förtroende i medlemsomröstningen.

”Vem är han” tänker nog en del. Hur vill du beskriva dig?

– Jag är sextio år, enkelbondgrabb från Uppland i en barnaskara på fem. Sammanboende och gift med Kristina sedan trettiofem år. Jag bor mellan Gränna och Tranås i norra Småland, har en dotter som är internationell civilekonom boende i Melbourne i Australien. Jag är utbildad till skogvaktare och har sedan vidareutbildat mig till skogsmästare. Jag har jobbat som distriktchef för flera

stora skogsbolag i cirka femton år, därefter som egenföretagare inom lantbruk och sågverksdrift. Jag har även verkat som skogskonsult med ekonomisk inriktning, med fastighetsvärdering som specialitet. För många medlemmar är jag kanske obekant. Jag kandiderade till kommunfullmäktige i Tranås 2006 och sitter idag i både kommunfullmäktige och kommunstyrelsen. Sedan 2007 är jag ordförande för kommunföreningen SD Högländet, omfattande kommunerna Tranås, Aneby, Eksjö, Vetlanda, Nässjö och Sävsjö. Det är en förening som fungerar mycket bra. Jag har sedan valet deltagit på kommunkonferenser samt på riksårs möten.

När blev du Sverigedemokrat?

– Sverigedemokraterna har varit mitt parti sedan år 2000. Jag och min hustru gillar folk som står med båda fötterna på jorden och som har enkla och sunda idéer om hur Sverige borde styras utan att kalla sig vare sig det ena eller det andra.

Vad har du fått politisk bakgrund?

– I tidigare val har både jag och

min fru Kristina röstat på Moderaterna även om vi inte gillat allt i deras politik. Min frus familj har sympatier samt uppdrag för Kristdemokraterna i Tranås kommun. Jag har alltid tyckt att de gamla partierna, vart och ett, har något som är bra inom politiken, men det var först när jag kom i kontakt med Sverigedemokraterna som polletten föll ned. Trots detta ansåg jag det vara meningslöst att bli politiskt aktiv.

Vad fick dig att ändra dig och bli politiskt aktiv?

– En tragisk händelse inträffade hösten 2003. Vår son Martin, ammunitions- och minröjare vid den svenska Kosovobataljonen KS08, förolyckades under mycket märkliga omständigheter. Det är lätt att hänge sig åt depression och bitterhet efter en sådan händelse. Starka krafter kommer i en sådan situation i omlopp.

Mitt sätt att bearbeta situationen blev att försöka använda kraften till att påverka livet positivt genom att bli politiker, istället för sitta hemma och tycka att livet var meningslöst och beklaga något jag inte kunde göra något åt.

Per-Arne Wahlberg, tredjenumn på Sverigedemokraternas lista till Europaparlamentsvalet. Foto: SD-Kuriren

Hur ser din satsning ut inför EP-valet?

– Mitt arbete med sågverk och lantbruk är under avveckling, så jag kommer att ge partiet all min tid i valrörelsen och förhoppningsvis även tiden därefter.

Vilka är dina hjärtefrågor?

– EU handlar till stor del om bristen på demokrati och överflyttande av makt från Sverige till Brys-

sel. Det är något som jag vill sätta stopp för. Inom frågor som gäller jakt och skog ser vi hur beslut flyttas från närområdet. Givetvis fattas bäst beslut på lägsta nivå, oavsett om det sedan gäller jakt eller politiska frågor.

Jag vill att vi ska ta ställning för bland annat jakt på varg, nu när den svenska vargstammen överstiger det av riksdag och regering beslutade antalet vargar, alltså 200 vargar och cirka tjugo föryrgringar per år. Det är ett beslut taget 2001. En frysning av tillståndet skulle därefter ske under en treårsperiod. Naturvårdsverket tillsatte då en ny utredning, istället för att agera kraftfullt.

– Sedan är också invandringsfrågan viktigare än någonsin, speciellt i tider av lågkonjunktur. Sverige borde använda sunt förnuft i invandringsfrågan på samma sätt som Danmark och Finland gör. ■

Jens Leandersson

jens.leandersson@sverigedemokraterna.se

Var med och påverka

GENOM ÅREN HAR JAG varit med på otaligt många kommunfullmäktigemöten. Min första reflektion var att så få ledamöter gick upp i talarstolen. Många av de övriga partiernas politiker, som varit ledamöter i flera år, bara satt och höll tyst. Och när någon väl gick upp i talarstolen, var det inte alls så imponerande. Nu i efterhand har jag förstått att den syn som jag hade på politiker, inte var riktigt sann. De valda var inte några proffspolitiker.

Visst vore det grymt om det fanns många unga som kandiderade för Sverigedemokraterna 2010? Tänk er en fullmäktigesal där andelen unga ledamöter var betydligt fler än i dag, och där unga och gamla kompletterade varandra på ett fantastiskt sätt. Unga med sin nytänkande ivrighet,

kombinerat med de äldres sunda förnuft och långa erfarenhet.

Vi har länge kunnat se ett starkt politikerförakt bland ungdomar. Det svala intresset för politik har mycket att göra med känslan av att det inte spelar någon roll vad man tycker och tänker, eftersom makthavarna ändå gör som de vill i slutändan. Visst har engagemanget för unga i politiken varierat genom tiderna, titta bara på 68-vänstern. Men jag tror ändå att det blir svårt att väcka ett nytt intresse om inte ungdomarna ingjuts hopp; en liten känsla av att deras röst är någonting värd.

Idag kan vi se att Sverigedemokraterna växer i opinionen. I och med detta tror jag även att engagemanget bland unga kommer att trappas upp. Många kommer troligtvis att få en viljestark törst om att också få influera politiken. Inom Sverigedemokraterna finns det handlingskraft och kompetens. Tillsammans har vi också skapat en intern folkhemskänsla och gemenskap som vi vill att hela samhället ska vara präglad av.

Jag tror att många kan identifiera sig med vårt parti; många som har en medfödd allergi mot orättvisor och odemokratiska tillvägagångssätt. Människor ser att vi vill lyfta upp sanningen. "Bara den som har något att dölja behöver vara orolig", säger man, och visst stämmer det.

Så om du är ung och känner att du vill vara med och påverka – gör det. Kontakta din lokala avdelning för ungdomsförbundet eller Sverigedemokraterna. ■

Louise Erixon

Bli ungdomspolitiker nu!

RUNT OM I LANDET finns det många unga folkvalda som representerar Sverigedemokraterna i kommunpolitiken. Det kanske inte är så konstigt då vi faktiskt har ett stort stöd just av de yngre. Detta kunde vi tydligt se i Ungt Val 2006, där Sverigedemokraterna blev både det första, andra och tredje största partiet på skolor runt om i landet. Till kommunfullmäktigevalen i Gävle tog Sverigedemokraterna fram en speciell valsedel med bara ungdomar på; listan innehöll 19 namn och alla var under 25 år gamla.

De folkvalda unga politikerna sitter både i kommunfullmäktigeförsamlingar och i nämnder. Det är modiga unga, som trots bristande erfarenhet av kommunpolitik, ändå valde att kandidera.

Daniel från Landskrona

En av dessa folkvalda är Daniel Engström, 21 år, från Landskrona. Han sitter som den yngsta representanten i tekniska nämnden och i kulturnämnden.

– Jag har fått privilegiet att få arbeta med de frågor jag brinner för, säger han själv.

Ett intresse för politik och samhällsfrågor har Daniel alltid haft. Men entusiasmen tog fart på riktigt när han såg hur många röster Sverigedemokraterna fick i Landskrona. Han säger sig länge ha reagerat på socialdemokraternas styre, som under 70-års tid dragit kommunen i fördärvet. Förhoppningen om en förbättring vaknade och gnistan tändes när han insåg att det nu fanns ett riktigt politiskt alternativ. Daniel förklarar att intrycken från arbetet i nämnderna är lite olika:

– De andra partierna sitter mest och gäspar och tittar på klockan. De

är verkligen mätta på politik och ser ut att sitta där bara för att de måste. Vissa hälsar inte på mig medan andra är hur trevliga som helst.

Det roligaste med kommunpolitiken är enligt Daniel att hjälpa sina medmänniskor. Strävan att vara en folkets man är viktig för Daniel och han pratar alltid med sina nära och kära för att höra vad de har för åsikter.

– Det är ju faktiskt så, menar Daniel, att det är folket som byggt upp samhället. Man ska därför visa en stor respekt för medborgarna. På frågan om det är svårt med kommunpolitik svarar han:

– Egentligen inte, för om man brinner tillräckligt mycket för det här, så är det riktigt enkelt. Det gäller att absolut inte överskatta kompetensen hos de övriga partiernas representanter, för de är ju också bara vanliga människor.

Adam från Eskilstuna

Adam Martinnen från Eskilstuna började sympatisera med Sverigedemokraterna 2002, när han var 19 år gammal. Han berättar att han gick in på partiets hemsida, och när han fick se att Sverigedemokraternas verklighetsuppfattning stämde överrens med hans egen blev valet lätt. Adam såg att Sverigedemokraterna, till skillnad från de övriga partierna, hade en öppen och ärlig attityd i politiska frågor. Adam valde då att kandidera till fullmäktige, men det var inte fören 2006 som partiet kom in i Eskilstuna kommun. Han var inte så självsäker i sin roll som politiker, men säger själv att han blev motiverad av tanken att lära sig hur det fungerar i fullmäktige;

– Sex år efter min första kandidatur sitter jag nu invald i kommunen

Daniel Engström från Landskrona är en av många ungdomar som valt att engagera sig i Sverigedemokraterna.

och jag har lärt mig oerhört mycket på vägen.

Även om många varit skeptiska till Adams politiska engagemang från början så har det idag vänt till ett fullgott stöd från både familj och vänner. Därför är Adam riktigt glad att han tog steget in i politiken:

– Om man har tänkt tanken att kandidera men inte riktigt vågar, så vill man egentligen innerst inne. Mitt råd till dem som funderar på att kandidera är att det inte kan bli för tidigt men det kan bli för sent. Ta chansen när du har den!

Per från Säffle

En bra bit väster om Eskilstuna, på andra sidan Väneren, hittar vi Säffle. Där sitter ännu en ung kille på Sverigedemokraternas enda mandat i kommunfullmäktige. Han heter Per Edlund och är 23 år gammal. För honom väcktes intresset för Sverigedemokraterna året innan valet 2006. Per beskriver sig själv som en

impulsiv kille och därför var steget att kandidera till kommunfullmäktige inte ett svårt beslut. Med ett gott stöd från sin mamma och positiv respons från människor i sin omgivning tackade han ja när distriktsordförande för Sd Värmland, Runar Filper, ringde och frågade om han ville kandidera.

Per trivs väldigt bra i kommunfullmäktige och uppskattar de övriga politikernas stöd. Han anser sig bli mycket bra bemött och säger att andan i församlingen är positiv:

– När jag har funderingar och frågor så förklarar de väldigt pedagogiskt och berättande.

Per tycker det är viktigt att de som vill stå på listan för Sverigedemokraterna i sin kommun också tar chansen:

– Någon måste ta första steget, för ju flera som kandiderar, desto fler vågar följa efter.

Per poängterar också att man inte borde känna press inför sin kandidatur:

– Eftersom man sitter i kommunfullmäktige i fyra år, så är det helt okej att ta det lugnt under det första året och mer iaktta hur det politiska spelet fungerar. När man sedan känner att man är varm i kläderna så kan man börja jobba aktivt med motioner och interpellationer.

Sverigedemokraterna behöver människor som vågar kandidera till fullmäktige i nästa val. Känner du dig lockad, så tveka inte. Ta klivet in i politiken för att på bästa sätt påverka din kommun utifrån Sverigedemokratisk politik.

Vill du läsa mer om unga folkvalda, så gå in på www.sdungdom.se. Där kommer det att presenteras fler modiga unga från landets olika kommuner. ■

Louise Erixon

Demokratidagar i Skövde

Skövdeborna visade ett mäktigt stort intresse för att ställa frågor till Sverigedemokraterna.

SVERIGEDEMOKRATISK Ungdom var tisdagen den 11 november inbjudna till Skövde kommun av Sverigedemokraternas lokala avdelning. Anledningen var att kommunen anordnat "demokratidagar", där de olika partierna fick möjlighet att sätta upp bokbord i kommunhuset. Detta för att ortens alla gymnasieungdomar skulle ges möjlighet att komma och intervju politikerna för ett senare skolarbete i skolan. Som representanter för Sveri-

gedemokratisk Ungdom, fanns Erik Almqvist, William Petzäll, Louise Erixon och Robert Boström på plats. Företrädarna passade även på att bekanta sig lite med de andra ungdomsförbunden.

Trots regn och rusk så plockades torgmötesutrustningen fram på Hertig Johans torg under eftermiddagen. Många människor hade trotsat vädret för att ställa sig och lyssna. Även SSU passade på att ha en liten motdemonstration. Erik Almqvist talade mycket om

demokratifrågor och han belyste vikten av att demokratin, yttrandefriheten och mötesfriheten bibehålls. Därefter bjöd han upp SSU för att ta debatten med honom, men det var ingenting som de vågade sig på, utan de valde att stå viskande vid sidan av och dela ut flygblad.

William Petzäll tog sedan över och han pratade om svenskfientligheten som fått breda ut sig. Han upplyste åhörarna om hur svenskar idag är utsatta för diskriminering både i lagar, kommunala policies, i

media och av ett riktat fysiskt våld från vissa invandrargrupper.

– När invandrare som förövare är kraftigt överrepresenterade som förövare i brottsstatistiken, samtidigt som svenskar är överrepresenterade som brottsoffer, så är det någonting som måste göras, menade William.

Louise Erixon fick sedan ordet och fokuserade på skolfrågor och på hur man tydligt kan se att demokratin missbrukas i skolan. Louise upp flera exempel på hur svenskar och sverigedemokrater är diskriminerade i skolan.

– Vissa blir hotade med sänkta betyg om de inte lämnar partiet, andra blir hemskickade från skolan för att de har en svensk flagga på sina kläder. Skolavslutningar i kyrkan förbjuds och på vissa skolor fick man inte ens rösta på Sverigedemokraterna i Ungt Val 2006.

Efter mötet fortsatte Sverigedemokratisk Ungdom att prata med elever och sympatisörer inne i kommunhuset. Ett flertal medlemsblanketter delades ut då det var flera som ville bli medlemmar i både Sverigedemokratisk Ungdom och Sverigedemokraterna. ■

Svensk skola behöver Sverigedemokraternas politik

PÅ DN-DEBATT den 9 maj 2005 krävde Eva-Lis Preisz, ordförande i Lärarförbundet, och Metta Fjellner, ordförande i Lärarnas Riksförbund, att skollagen görs "tydligare så att varje lärare ska känna trygghet i att kunna sära på elever som slåss utan att riskera polisanmälning för egenmäktigt förfarande". Det vill säga; lärare och rektorer måste ges befogenhet att sära på elever som bråkar utan att själva riskera att polisanmål.

I sin debattartikel hänvisade Eva-Lis Preisz och Metta Fjellner till en undersökning, framtagen av de båda lärarförbunden, i vilken det framkommer uppgifter som gör gällande att hela 43 procent av lärarna varje dag tvingas ta betydande lektionstid i anspråk för att lösa konflikter i syfte att skapa trygghet och studiero i skolsituationen och att var sjunde lärare tvingas ägna varje lektion åt detsamma. En problematik som finns i grundskolans samtliga stadier. Man hänvisade dessutom samtidigt till en tidigare arbetsmiljöundersökning där fyra procent av lärarna uppgav att de blivit utsatta för våld och att åtta procent av lärarna utsatts för hot om våld. Vidare konstaterades att hela sex av tio lärare inte vet hur de får agera mot stökiga elever. Man påpekade samtidigt att så många som 99 procent av lärarna anser att konflikthantering borde vara ett obligatoriskt inslag i lärarutbildningen, vilket det inte är i dag, att endast 16 procent säger sig ha fått utbildning i konflikthantering under sin lärarutbildning, samt att "bristande arbetsro är ett större problem i svenska skolor än i jämförbara länders skolor".

Debattartikeln publicerades för snart fyra år sedan, men är lika aktuell idag. Även om Alliansregeringen håller på att genomföra en kursändring i den svenska skolan, en bra sådan om ni frågar undertecknad, är problemen värre än någonsin tidigare. Våld, mobbning, hot och trakasserier, med otrygghet som följd, har kommit att bli en del av vardagen på allt för många av våra svenska skolor. Bara i min egen hemstad Karlskrona har vi i lokalmedia under hösten kunnat läsa om ett gäng bestående av 15-20 personer som ofredar och sextrakasserar svenska tjejer på en av kommunens gymnasieskolor. Tillmälen som "svenska hora" har blivit vardagsmat för skolans tjejer, i varje fall tjejer med blont hår, eftersom gänget framförallt valt att inrikta sig på dem.

Svensk skola tappar i kvalitet

Industriländernas ekonomiska samarbetsorganisation OECD, kom 2003 med sin andra så kallade PISA-rapport (Programme for International Student Assessment) där man jämförde skolresultat från 41 länder (varav 30 är med i OECD). Vad som framkom i undersökningen var att det hade gått utför med Sverige jämfört med undersökningen 2000, både vad gäller ämneskunskaper, problemlösning och disciplin.

I vårt grannland Finland är situationen dock den omvända; Finland

Den finske professorn Matti Klinge menar att Finlands stränga invandringspolitik lett till att kvaliteten i den finska skolan kunnat bibehållas, vilket inte är fallet i länder med stor invandring, som till exempel Sverige. Foto Richard Jomshof

låg nämligen enligt ovan nämnda rapport i den absoluta toppen – i alla avseenden. I den norska tidningen Aftenposten den 12 december 2004 valde den finske professorn Matti Klinge att ge sin syn på saken. Han menade bland annat att Finlands stränga invandringspolitik, lett till att kvaliteten i den finska skolan kunnat bibehållas, vilket inte är fallet i länder med stor invandring. Han pekade också på att undervisningen i finsk historia och litteratur har en stark position i Finland:

"Att nedtona undervisningen i nationens historia eller att göra historieundervisningen internationell, har aldrig varit något alternativ i Finland. Vi har inte, som i Sverige, levt med idéer om varken det gränslösa eller det mångkulturella samhället."

Professor Klinge påpekar samtidigt att man i Finland valt att hålla kvar vid disciplinen i skolan, vilket länder som Sverige inte gjort.

Sämre ämneskunskaper

I den senaste PISA-rapporten från 2006 är resultaten inte mycket bättre, de har i vissa fall till och med försämrats. Inte minst har Sveriges position i förhållande till övriga länder som deltar i undersökningen försämrats. I PISA-rapporten från 2000 hade sju OECD-länder ett signifikant bättre resultat än Sverige, 2003 var motsvarande antal åtta länder. 2006 är det så många som 12 OECD-länder som har signifikant bättre resultat än Sverige. I naturvetenskap och matematik ligger svenska elever i dag på en genomsnittlig nivå, medan de i de två tidigare undersökningarna placerat sig strax över genomsnittet, vilket är en tillbakagång. I topp ligger fortfarande vårt grannland Finland tillsammans med länder som Kanada, Nya Zeeland, Japan och Australien.

Att svenska elever blir allt sämre i matematik och naturvetenskap framkommer även i andra undersökningar. Den internationella TIMSS-undersökningen (Trends in International Mathematics and Science Study) från 2003 visade på en kraftig nedgång i de svenska resultaten i matematik och naturvetenskap. Lika nedslående resultat

visar TIMSS-undersökningen från 2007, där de svenska eleverna (årskurs fyra och åtta) presterar sämre resultat i matematik och naturvetenskap jämfört med undersökningarna 2003 och 1995, samtidigt som man ligger under EU/OECD-genomsnittet i dessa båda ämnen. Skolverkets generaldirektör Per Thullberg sammanfattade vid en presskonferens nyligen resultatet som "dyster läsning".

På ett område står sig de svenska eleverna fortfarande ganska väl och det är i läsförståelse, det gäller PISA-rapporten från 2006 såväl som TIMSS-undersökningen från 2007, även om det även här sker en liten tillbakagång. Oroväckande är dock att TIMSS-undersökningen från 2007 visar att det förekommer en ökad spridning mellan elever; det vill säga att klyftan mellan elever som presterar bra respektive dåligt ökar, med en ökad segregation som följd. Vidare visar undersökningen att elever i friskolor presterar bättre än vad elever i kommunala skolor gör.

Mångkultur skapar otrygghet och sämre resultat

Jag är övertygad om att professor Matti Klinge har mer än en poäng i vad han säger. Jag är övertygad om att de problem den svenska skolan i dag brottas med är en direkt följd av att det en gång trygga och homogena svenska samhället nu ersatts av ett hårt, kallt och segregat mångkulturellt samhälle. Jag är övertygad om att svensk invandringspolitik måste förändras i grunden om vi överhuvudtaget ska kunna återskapa ett tryggt och välmående Sverige.

Vidare, i likhet med de åsikter professor Klinge för fram i Aftenposten, menar Sverigedemokraterna i sitt handlingsprogram för Skola och utbildning därför att skolan måste bli bättre på att förmedla "en djupgående förståelse och acceptans för vårt svenska kulturarv", och att skolan ska betona "kärnfamiljen, tidigare generationers samlade kunskap och erfarenhet, den kristna etikens och den västerländska humanismens centrala betydelse i vårt samhälle". Vidare måste kunskaper i svenska språket betonas starkare

än idag. Om ämnet historia säger Sverigedemokraternas handlingsprogram för skola och utbildning:

"Sverigedemokraterna menar att undervisningen i ämnet historia måste öka påtagligt. Svenska barn måste få tillgång till sin egen svenska historia i väsentligt större omfattning än idag."

Förutom krav på omdömen i ordning och uppförande skriver Sverigedemokraterna dessutom följande i handlingsprogrammet för skola och utbildning:

"Mobbning, sexuella trakasserier och utanförskap måste motverkas på samma sätt som på alla andra arbetsplatser. Elever som inte fungerar i skolsituationen skall kunna placeras i en specialskola – även mot den enskilda elevens och dess föräldrars vilja. Det garanterar de skötsamma elevernas trygghet samtidigt som de stökiga elevernas behov kan tillgodoses med hjälp av en väl uppbyggd kompetens på den aktuella skolan. Trygghet och studiero för skötsamma elever måste alltid vara överordnad de bråkiga elevernas behov. För det syftet bör också kvarstanna vara en disciplinär metod som skolan är tillåten att använda."

Behov av Sverigedemokraternas politik

Jag skrev tidigare att Alliansregeringen håller på med en kursändring i den svenska skolan, och jag står fast vid att den i stora drag är mycket bra. Problemet är att de förändringar man nu håller på att genomföra endast är att likna vid kosmetiska ingrepp. Man försöker nämligen åtgärda de omfattande problemen i den svenska skolan genom att lappa hål, täcka över sprickor och måla med en stor pensel på flagnande ytor.

De grundläggande problemen kvarstår; massinvandring och mångkultur har kommit att slå sönder det en gång så trygga och homogena Sverige, och därigenom också den svenska skolan. För detta finns endast ett recept; Sverigedemokraterna i riksdagen 2010. ■

Richard Jomshof

richard.jomshof.sverigedemokraterna.se

Sverigedemokraterna vill ha barnperspektiv inom Region Skåne

► Sverigedemokraternas motion om att införa barnbokslut, i vilket årets viktiga beslut som berör barn och ungdomar summeras, vann inget gehör hos övriga partier trots tidigare beslut om att FN:s barnkonvention ska ingå som en del i beslutsfattandet.

Björn Söder som lämnat in motionen menade i debatten på att barn och ungdomars situation i sjukvården, men även i övriga politiska beslut, behöver belysas för att få fram konsekvenserna av fattade beslut. Ett införande av barnbokslut skulle även kunna ge en övergripande bild av barns och ungdomars hälsa och välfärd. Eftersom det införts avgifter för sjukvård även för barn och ungdomar från tolv års ålder kommer det att påverka barn och ungdomar från familjer som har ekonomiskt sämre förutsättningar. Men även fler verksamheter, om inte alla, påverkas eller genomsvras av politiska beslut som får konsekvenser för barnen. Barn och ungas livssituation påverkas i allra högsta grad av beslut i tekniska förvaltningar, till exempel i frågor gällande kultur, trafik, regional utveckling och miljö. Sverigedemokraterna reserverade sig emot beslutet om att inte införa barnbokslut i regionen. ■

Lantbrukare går över till SD

► Stödet för Centerpartiet minskar allt mer bland Sveriges lantbrukare. Istället blir stödet allt starkare för främst Moderaterna bland Sveriges lantbrukare. Det visar en färsk enkätundersökning från ATL. Samma undersökning visar att stödet för Sverigedemokraterna ökar.

Om det vore val i dag skulle 4,4 procent rösta på Sverigedemokraterna, vilket är en ökning med hela 1,7 procentenheter från i fjol. Svend Dahl, statsvetare vid Stockholms universitet, menar att det främst är Sverigedemokraternas värdekonserveratism som tilltalar väljarna på landsbygden. ■

Östersjön utsätts för fortsatt giftregn

► Enligt en kartläggning av naturvårdsverket i samarbete med universiteten i Umeå och Stockholm, rapporteras att Tyskland, Ryssland och Polen nu står för 95 procent av de nedfallande gifterna i Östersjön.

Det luftburna giftet stannar från förbränning av sopor, kol och olja vilket släppts ut från olika industrier. Östersjön har under många decennier utsatts för utsläpp av gifter, vilket nu gjort att dioxinhalten i fet fisk är så hög att den är förbjuden att säljas inom EU. Då giftet lagras i fettvävnaden hos både människor och djur kan en rad komplikationer uppstå vilket bland annat kan framkalla skador på fostret. Enligt Niklas Johansson, projektledare på naturvårdsverket, kan det ta lång tid att få fisken frilistad och anger som exempel tioårsperioder. ■

Besök på Sturehofs slott

Med anor från 1500-talet

STUREHOF SLOTT är Botkyrkas vackraste herrgård, den är också en av de bäst bevarade gustavianska herrgårdarna i landet. Sturehof ligger i ett böljande, frodigt oerhört vackert målarlandskap och det är inte svårt att förstå varför herrgården byggdes just på denna plats med utsikt över Mälaren åt norr och utsikt över ett gammalt kulturlandskap åt söder. Den äldsta byggnaden är från 1500-talet, några byggnader är från 1600-talet men de flesta byggnaderna är från 1700-talet. Huvudbyggnaden byggdes av Gustaf III:s finansminister Johan Liljencrantz runt 1780-talet. Den ursprungliga huvudbyggnaden var då borta och endast flyglarna från 1600-talet fanns kvar.

En pikant detalj i Sturehofs historia är att den nuvarande huvudbyggnadens uppförare, Johan Liljencrantz, även byggde en annan känd herrgård. Liljencrantz var först gift med Ottiliana Wilhelmina Transchiöld. Efter några års äktenskap så avled Ottiliana och Liljencrantz gifte om sig med Eleonora

Stiernstedt. Då som nu så förkortades långa namn och Eleonora blev kallad Nora. Tyvärr så trivdes aldrig Liljencrantz riktigt bra på Sturehof efter sitt första äktenskap med Ottiliana så han byggde en herrgård till på andra sidan Mälaren, på en plats som kallades Borg. Han tillägnade herrgården sin andra hustru som ju allmänt kallades Nora, så den nya herrgården fick heta Noras borg. Med tiden blev detta Norsborg naturligtvis.

En lång rad ägare har passerat revy i Herrgårdens historia, kända namn som Leijonhufvud, Sparre, Piper och Posse har haft den ståndsmässiga herrgården i sin besittning. Den förste kände ägaren var Svante Stenson Sture som sedermera blev mördad av Erik XIV i Uppsala slott 1567. Slutligen så köpte Stockholms stad, som fortfarande har herrgården i sin ägo, herrgården av Adam Reuterskiöld och Elisabet Posse.

Tack vare att Stockholms stad äger herrgården så är den öppen för allmänheten som från maj till september kan besöka den anrika herrgården och de oerhört vackra

Foto: Robert Stenkvis

rummen. Det Sturehof är mest känd för är sina kakelugnar. Kakelugnarna är gjorda i dåtidens mest prestigefyllda fabrik, Mariebergs porslinsfabrik, där de allra dyraste och finaste kakelugnarna byggdes. Mariebergsugnarna räknas som de finaste i kakelugnarna i världen. I dag finns endast ett trettiotal ugnar kvar, tjugo av dessa finns på Sturehof.

Sturehof idag

Sturehof har en cafeteria som serverar kallskuren mat, menyn är enkel men god. Maten kostar runt hundralappen, på köpet får man då atmosfären av en mycket gammal herrgård och en i övrigt fantastisk miljö. Personalen jäktar med beställningarna runt lunchtid och är definitivt inte överbemänskade. Den kallskurna maten kommer dock snabbt fram på bordet och servicen

är god. De besökande gästerna har en ganska hög medelålder dagen jag äter där men en hel del cyklande barnfamiljer äter också här denna soliga sommardag. Själva herrgården har öppet söndagar klockan

13.00 då guidad visning ingår. ■

Robert Stenkvis

robert.stenkvis@sverigedemokraterna.se

Foto: Robert Stenkvis

Foto: Robert Stenkvis

Sverigevänlig närradio i Värmland

SVERIGEDEMOKRATERNA sänder sedan tidigare närradio i Stockholm. Sedan några månader tillbaka finns det även en lokal frekvens som täcker en stor geografisk yta av Värmland: I Radio Fryksdalen kan man lyssna på Radio SD:s "Hemtrevligt med Runar och Ols". Sändarfrequenser är 104,1 MHz, 89 MHz, 92 MHz samt 100,6 MHz.

Radioprogrammet är ett initiativ av den lokala arbetsgruppen Sverigedemokraterna i Fryks- och Klarälvdalen. Syftet är att ge lyssnarna ett trivsamt och informativt alternativprogram där musik blandas med mellansnack kring politik och kultur. Programmet innehåller reportage och intervjuer med lokala profiler, och man planerar även att besöka olika arbetsplatser. Lyssnarna ges dessutom möjlighet att sända hälsningar till sina nära och kära och i önskehalvtimmen är det

De båda värmlänningarna Per-Olov Olsén och Runar Filper är på väg att bli kända radioprofiler i Värmland.

möjligt att önska låtar inför kommande program.

I varje program har man även en lyssnartävling med frågor i skilda ämnen och pris till veckans vinnare.

Även om det är Runar Filper från Sunne och Per-Olov Olsén från Torsby som är de huvudsakliga radiopratarerna, är tanken att vissa

program dessutom ska få besök av gästpratere. Liksom övriga Program i Radio Fryksdalen har de båda radiopratarerna valt att tala på det lokala tungomålet Fryksdalska.

Sändningstid är klockan 19:00–20:00 på lördagskvällar, med repprissändning på onsdagar klockan 17:30–18:30, och Per-Olov Olsén från Torsby är ansvarig utgivare. ■

Du behövs

I KYRKOVALET 2009

Bevara vårt kristna kulturarv – ställ upp som Sverigedemokraternas kandidat i kyrkovalet i september 2009

Sverigedemokraterna · 08 - 50 00 00 50 · kansli@sverigedemokraterna.se

Barockt

MATTIAS KARLSSON
KOMMENTERAR UTTALANDEN

”Jag vet, just denna vecka före jul, hur mer tid kan frigöras åt det barn och unga spenderar så väldigt mycket tid åt att fundera på (sex, kärlek, relationer, bli ihop, göra slut, är jag normal när jag onanerar, min penis är prickig är jag sjuk osv): Skrota luciafirandet!”

(Anna Knöfel Magnusson, frilansskribent och RFSU:are, debattartikel www.rfsu.se 2007-01-22)

Ja, vilken bra idé! Men varför stanna där? Låt oss tillsammans med RFSU omvandla hela det svenska samhället till en gigantisk version av Kanal 5. Vi slopar allt vad intelligens, smakfullhet och moral heter, sopar undan varje spår av historia och traditioner och sedan ägnar vi all vår tid åt att diskutera prickiga penisar, abnorm fetma och huruvida det är diskriminerande eller inte att vuxna människor som tycker om att leka bebisar måste betala för sina egna blöjor.

*

”De enda ursprungssvenskarna är samerna, resten har invandrat.”

(Bertil Olsson (m), Helsingborgs Dagblad 2008-11-06)

Enligt moderaternas ordförande i Bjuv är alltså samerna, men inte svenskarna en ursprungsbefolkning Sverige. Orsaken till detta är enligt Olsson att svenskarna till skillnad från samerna invandrade till landet för cirka tiotusen år sedan. Som vän av ordning frågar jag mig dock hur samerna kommit till Norrland om de inte invandrat? Ploppade de helt sonika fram ur en sten med tofsmössa och allt, någon gång under den arla urtiden, för att sedan leva under det kilometertjocka istäcke som täckte Norrland under den senaste istiden? Alliansen borde kanske tillsätta en gemensam arbetsgrupp för att utreda den frågan ...

”Det finns de som inte klarar av att det finns så mycket att välja på. Det kan leda till en farlig politisk utveckling, därför att man då vill ha en stark man som bestämmer. Då säger man ’Här är en sådan röra. Några bor i skogen och några är homosexuella och några gifter sig inte. Vi vill ha ordning och reda. Och så röstar man fram någon sverigedemokrat som bestämmer hur det ska vara.”

(Lars Dencik, professor i socialpsykologi vid Roskilde universitet, Dagen 2008-10-31)

Ulla Ekström von Essen har tydligen fått konkurrens när det gäller att leverera klockrena analyser från den akademiska världen angående Sverigedemokraterna och våra väljare. Bakgrunden till våra framgångar är alltså enligt denne professor att folk tycker det är jobbigt att det bor folk i skogen som inte gifter sig och att vi vill förbjuda sådana fenomen. Man tycker att det borde vara svårt att vara skogstokig när man bor i ett land som knappt har några träd, men professor Dencik har härmed bevisat att det är möjligt.

*

”9,2 procent”

(Finansminister, Anders Borg, Dagens industri 2008-11-17)

Ovanstående siffra anger finansministerns egen prognos över hur stor arbetslösheten kan komma att bli år 2010. Den 15 december 2008 valde samma regering att öppna våra gränser för en omfattande arbetskraftsinvandring.

Robbans betraktelser !!!

Tänk om Miljöpartiet tvingats gå i sina egna genus-förskolor...

Låt pojkar vara pojkar,
och flickor vara flickor...

(S)AHLIN TÄNKER TILL:

”För att klara framtidens utmaningar måste framtidens svenska folkhem bebos av människor från alla världsdelar. Svenska företag, organisationer och skolor måste ha fönster och dörrar på vid gavel mot omvärlden.”

Dåvarande integrationsminister Mona Sahlin i Aftonbladet www.aftonbladet.se/debatt/article205435.ab den 16 april 2004.

Linus är en tvåbarnsfar i sina bästa år som försörjer sig som kontorsråttor och som nästan alltid har ett leende på läpparna. Han bor med sin familj i Stockholm och är på fritiden aktiv i Sverigedemokraterna.

Linus kom en dag att tänka på hur många arga e-brev han skickar, företrädesvis till journalister, bara för att inte spricka av ilska - allt till ingen nytta. Därför startade han en blogg med namnet *Den förbannade sverigedemokraten*. Bloggen genomsyras av en lätt ilsken attityd. Ömsom med glimten i ögat, ömsom på blodigt allvar.

Den dagen ska jag le

I förra numret skrev jag om hur nära det faktiskt är till den dagen då Sverigedemokraterna har något att säga till om, på riktigt. För dig som inte läste den spalten så kan den kort sammanfattas såhär: Vi får garanterat ett visst inflytande efter nästa val och det är inte helt osannolikt att vi blir tredje största parti i Sveriges Riksdag.

När man leker med tanken på att våra idéer om hur man bygger ett tryggt och välmående samhälle snart faktiskt har möjlighet att vara högt upp på agendan i svensk politik så frestar det att dra det hela ännu ett steg: Vad skulle vi göra om vi fick styra och ställa precis som vi behagar? Om vi ensamma hade 51 procent?

Det är svårt. Med makt kommer ansvar, och sanning att säga så är det alltid lätt att gnälla på dem som bestämmer. Det är alltid lätt att kritisera och komma med egna förslag när man inte själv behöver ta ansvar för konsekvenserna. Dyligt ansvarslöst trams ser vi ju nu och då när diverse oseriösa tokstollar rapar ur sig idéer om exempelvis medborgarlön eller allmän flyktingamnesti. Jag är dock, utan att gå in på detaljer, övertygad om att grunddragen i Sverigedemokraternas politik inte bara är fullt genomförbara, utan dessutom skulle vara ett rejält steg på vägen mot ett välmående och tryggt land.

Med andra ord så finns det en rad självklara åtgärder som omedelbart kommer att vidtagas när den dagen kommer. Ett tillfälligt invandringsstopp, satsningar på polis och rättsväsende, stopp för miljardrullningen till så kallade mångkulturella projekt och rejäla förbättringar för våra äldre, är exempel på självklarheter. Men det finns en annan fråga som jag vet ligger och maler i mångas tankar.

Hur ska vi någonsin kunna förlåta dem, de ledande socialdemokrater, moderater, folktoppartister med flera, alla dessa mångkulturens värsta pådrivare? De vidrigheter som dessa människor i berätt mod gjort mot vårt folk skall aldrig förlåtas, det kan aldrig förstås, det är ett som är säkert!

Men, lika säkert är det att vi, Sverigedemokraterna, aldrig någonsin ska sänka oss till deras nivå. Aldrig skall en Sverigedemokrat medverka till att en medmänniska blir av med jobbet, blir utesluten ur facket eller blir misshandlad, på grund av dennes åsikter. Aldrig! Vi är demokrater, Sverigedemokrater.

Utän att dra alltför långtgående paralleller mellan de olika situationerna så drar jag mig till minnes att man i Sydafrika, efter apartheidregimens fall, bildade en så kallad sanningskommission där man i detalj utredde vilka grymheter regimen begått, mot framförallt den svarta delen av befolkningen. Syftet var inte främst att straffa dem som varit delaktiga - nej, syftet var att man genom att belysa alla delar av händelserna lättare skulle komma över traumat och gå vidare, som en nation.

Jag tänker mig något liknande i Sverige. För hur mycket mitt hjärta än skriker på hämnd varje gång jag hör om en gruppvåldtäkt eller en svår misshandel, hur mycket jag än, i affekt, förbannar Mona Sahlin, Fredrik Reinfeldt och alla de andra direkt medskyldiga till situationen så kan jag inte nyktert förorda straff som står i proportion till deras död. Dels för att jag mest tycker synd om dem, de som aldrig förstätt vad sunt förnuft och kärlek till fädernas jord vill säga, dels för att det inte anstår en demokrat att ropa på retroaktiv lagstiftning.

Nej, sanningskommission är det enda rimliga. Låt dem berätta hur de tänkte, varför de så idogt blundade för alla tydliga tecken på att de höll på att dra Sverige ner i avgrunden. Låt dem åtminstone försöka förklara. Låt dem sen komma undan utan vidare repressalier på villkor att de berättar vad de gjort och ber om ursäkt för hur snett det gick.

För jag vill ha en ursäkt, nej, jag kräver en ursäkt, och jag vet att miljoner svenskar känner som jag. Jag hoppas att dagen kommer då vi får den ursakten.

Den dagen ska jag le, från öra till öra.

Hallå där, Louise Erixon!

Ledamot i förbundsstyrelsen för Sverigedemokratisk Ungdom (SDU)

LOUISE ERIXON blev år 2006 "praktikanten" med hela svenska folket, detta sedan hon valt att lägga sin gymnasiepraktik hos Sverigedemokraterna i Gävle. Skolan menade att praktikplatsen inte var lämplig, vilket skapade skrivelser i medierna, såväl lokalt som på riksnivå. Och ett tydligare bevis på att det råder en politisk korrekthet som hotar demokratin går kanske inte att få. Resultatet blev dock att Louise valde

att starta upp Sverigedemokratisk Ungdom i Gävleborg.

Vad arbetar du med lokalt just nu?

– Vi förbereder en länsomfattande kampanj för ungdomsförbundet där vi tagit fram ett speciellt material just för att besöka skolorna. Vi har stort väljarstöd bland ungdomar och blev statistiskt sett det tredje största partiet i förra valet, på vissa skolor även det största. Därför

ser vi det som viktigt att nå ut till ungdomar och uppmana dem till att aktivera sig.

Vad är ert senaste projekt?

– I Gävleborg bedriver vi just nu en kampanj där vi har tryckt upp ett vykort med budskapet: "Bli politiker, ring oss. Ingen utbildning krävs, vi utbildar dig!" Vi har inplanerade datum för att täcka samtliga Gävleborgs hushåll, vilket vi ska vara klara med till i mars 2009. Det är

riktigt många som hört av sig och som säger sig vilja företräda oss och vår politik. Hittills har kampanjen överträffat förväntningarna, och vårt mål är att ha kandidater till kommunfullmäktigevalen 2010 i samtliga av Gävleborgs kommuner.

Hur utvecklar du/ni det projektet?

– Vi erbjuder dem en träff – antingen hemma hos dem eller i vår partilokal – över en kopp kaffe så att vi kan lära känna varandra. Därefter börjar förberedelserna inför kommunvalet.

Vilken var din senaste Sd-aktivitet?

– Jag besökte vårt lokala bibliotek för att förmå dem att prenumerera på SD-Kuriren. Det är någonting vi jobbar på i hela länet just nu.

Varför vill du bli politiker?

– Jag har ett brinnande engagemang och har alltid reagerat på orättvisor samt ogillat översittare av alla de slag. Då jag själv fått uppleva hur illa samhället kan fungera, så har en gnista tänts inom mig. Känslan över att vara med i Sverigedemokraternas hårda jobb för ett bättre Sverige är oslagbart. ■

Jens Leandersson

3 frågor till 3 sverigedemokrater

1. Det missar jag inte på TV.
2. Favoritmaträtt.
3. Intresse vid sidan av politiken.

Ove Grandin, målare, Västerås

1. Uppdrag granskning.
2. Gulasch.
3. Sångare i dansband.

Victoria Hasonof, bagare, Ljungbyhed

1. Gossip Girl.
2. Kalops.
3. Fotografera.

Roberth Ström, bibliotekarie, Surahammar

1. Hem till gården.
2. Lasagne.
3. Läs olika faktaböcker, biografier och bildtidningar.

Framtiden byggs av kunskap

Den 25 januari var det dags för årets första utbildningsdag för partiets aktiva i Småland. Mötet ägde rum i Hultsfreds kommun, och trettionio aktiva medlemmar hade kommit från hela Småland för att lära sig mer om politik, och om hur det kommande valet till Europaparlamentet den 7 juni skall genomföras.

MÅNGA KÄNDA smålandsaktiva hade kommit till mötet, några som kan nämnas är Jörgen Hansen från Gislaved, Björn Runn från Jönköping, och Mattias Bäckström-Johansson, kommunfullmäktigeledamot i Oskarshamn.

Mötet leddes av Hans-Olof Andersson, som är chefför utbildningsverksamheten i distrikt syd. När alla hade rest sig upp och presenterat sig,

satte man igång med ämnet föreningskunskap och mötesteknik. För många av de deltagande var rutinerna för genomförande av årsmöte med mera självklarheter, men cirka en tredjedel av mötesdeltagarna var ganska nya aktiva. Dessutom måste ju gammal kunskap ständigt repeteras för att hållas levande.

Sedan var det dags för en god lunch, som de lokalaktiva skall ha ett särskilt tack för arbetet med.

Nästa lektionsavsnitt var "retorik och kommunikation". Som politiker måste man inte bara ha en bra politik; man måste också vara bra på att kommunicera den. Efter en stunds föredrag av Hans-Olof Andersson delade man upp sig i grupper, som fick i uppdrag att ta fram svar på en rad frågor rörande partiets politik. Sedan fick grupperna skicka fram två personer var,

Grupparbete med sverigedemokrater i Virserum. Foto Hans-Olof Andersson

som redovisade sina resultat.

Mot slutet av dagen tog man upp valet till Europaparlamentet den 7 juni, och kyrkovalet i september. Partiet kommer framförallt att satsa på det första av dessa två. Om några månader drar den massiva direkt-distributionen av tryckmaterial till

brevlådor igång.

Dagen avslutades med en diskussion om det långsiktiga arbetet med att dela upp distrikt syd, som nu är mycket stort, i flera mindre distrikt. Det är ett arbete som i praktiken sker steg för steg i en kontinuerlig process. ■

Glöm inte att betala medlemsavgiften för 2009!

Sätt in 300 kronor på bg 5280-7005 och ange namn och adress.

Prenumeration på SD-Kuriren ingår i medlemsavgiften.